

TRANSCRIPT VAN DE RAADSVERGADERING VAN GEMEENTE WINTERSWIJK
d.d. 25 november 2021

Plaats: Digitaal
Begintijd: 19.30 uur
Voorzitter: de heer B.J.J. Bengevoord
Griffier: de heer M. Hollander
Zaaknummer: 2025018

Raadsleden, aanwezig bij de opening van de vergadering:

CDA: de heer G.J.W. Elferdink, mevrouw W.H.H.S. Elsinghorst, mevrouw S.W.A. Prinsen, de heer T.J. de Roos, mevrouw J.M. van der Vinne, de heer W.T. Wassink (fractievoorzitter)

Winterswijk's Belang: mevrouw A.E. van Harten, mevrouw R. van der Meulen, mevrouw G. Oonk-Toebes, de heer E.J.W. te Selle, de heer T.B. Jonker (fractievoorzitter)

VVD: mevrouw T.E.K.A. van der Linden-Plass, de heer G.J.W. te Gronde (fractievoorzitter)

GroenLinks: de heer P.A.J. Puntman, de heer P.W. Voogt (fractievoorzitter)

PvdA: de heer M. ten Pas, de heer U. Zuiderveld (fractievoorzitter)

D66: mevrouw L. ten Dolle (fractievoorzitter D66)

Voor Winterswijk: mevrouw J. Poels-Boland, de heer T.J.M. van Beek (fractievoorzitter)

Raadsleden, afwezig bij de opening van de vergadering: -

Wethouders aanwezig:

Mevrouw E.S.F. Schepers-Janssen, mevrouw I.T.F. Klein Gunnewiek, de heer H.J. Tannemaat, de heer L.C.M. Frings

Agenda:

- Opening
 Vaststellen aanwezigheid raadsleden
- Vaststelling agenda
- Mededelingen
- Spreekrecht burgers
- Vragenhalfuurtje voor raadsleden
- Open debatronde

Akkoordstukken:

1. Transitievisie warmte
2. Vaststelling bestemmingsplan Oude Bochtsebaan 13
3. Verlenging Aanwijzing Stichting Lokale Omroep Winterswijk als publieke omroep voor Winterswijk
4. Tweede bestuursrapportage 2021 SDOA
5. Actualisatie APV 2021

Besprekingsstukken:

6. Niet-bedrijfsmatig geëxploiteerde recreatieparken
 7. Prioritering aanbevelingen Rekenkameronderzoek uitvoering jeugdhulp
- Sluiting

Opening

De voorzitter: Ja, dat zien we. Nou, goedenavond. En dan open ik ook deze raadsvergadering. Dan heet ik u allemaal van harte welkom. Helaas nadat wij een keer, of in ieder geval twee vergaderingen, met elkaar in onze mooie nieuwe raadszaal zitten, zitten wij vandaag in verband met het coronavirus weer digitaal bij elkaar. We hebben geen berichten van verhindering ontvangen. Maar om toch even te kijken of u er allemaal bent doen we weer, zoals we dat gewend zijn bij digitaal vergaderen, de presentielijst. En dan begin ik met mijnheer Van Beek.

De heer Van Beek: Present.

De voorzitter: Mevrouw Ten Dolle.

Mevrouw Ten Dolle: Aanwezig.

De voorzitter: Mijnheer Elferdink.

De heer Elferdink: Aanwezig.

De voorzitter: Mevrouw Elsinghorst.

Mevrouw Elsinghorst: Aanwezig.

De voorzitter: Mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Ik ben er.

De voorzitter: Mevrouw Van Harten.

Mevrouw Van Harten: Present.

De voorzitter: Mijnheer Jonker.

De heer Jonker: Aanwezig.

De voorzitter: Mevrouw Van der Linden.

Mevrouw Van der Linden: Aanwezig.

De voorzitter: Mevrouw Van der Meulen.

Mevrouw Van der Meulen: Aanwezig.

De voorzitter: Mevrouw Oonk.

Mevrouw Oonk: Aanwezig.

De voorzitter: Mijnheer Ten Pas.

De heer Ten Pas: Aanwezig.

De voorzitter: Mevrouw Poels.

Mevrouw Poels: Aanwezig.

De voorzitter: Mevrouw Prinsen.

Mevrouw Prinsen: Present.

De voorzitter: Mijnheer Puntman.

De heer Puntman: ik ben er ook.

De voorzitter: Mijnheer De Roos.

De heer De Roos: Aanwezig.

De voorzitter: Mijnheer Te Selle.

De heer Te Selle: ik doe mee.

De voorzitter: Mevrouw Van der Vinne.

Mevrouw Van der Vinne: Aanwezig.

De voorzitter: Mijnheer Voogt.

De heer Voogt: Present.

De voorzitter: Mijnheer Vuijk.

De heer Vuijk: Aanwezig.

De voorzitter: Mijnheer Wassink.

De heer Wassink: Aanwezig.

De voorzitter: En mijnheer Zuiderveld.

De heer Zuiderveld: ik ben er helemaal.

De voorzitter: Dat lijkt dan ook allemaal te kloppen.

Vaststellen agenda

De voorzitter: Dan kijk ik met u naar de agenda. Er zijn geen wijzigingen gedaan. Kunnen we de agenda daarmee vaststellen? Dat is het geval.

Mededelingen

De voorzitter: Dan gaan we door naar het volgende agendapunt, het spreekrecht. Oh, er zijn geen mededelingen overigens.

Spreekrecht burgers

De voorzitter: En daarmee gaan we naar het volgende agendapunt, het spreekrecht voor burgers. En daar is als eerste heeft zich gemeld mijnheer Hania.

De heer Hania: Goedenavond, ben ik in beeld en goed te verstaan? Prima. Introductie. Ik ben Sjoerd Hania, revolutionair. De revolutie is een alliantie van landelijke netwerken ten behoeve van het herontwerpen van de lokale democratie en de renovatie van het huis van Thorbecke. Vooraf wil ik ook nog even aangeven dat ik keer op keer getracht heb om in contact of gesprek met bestuurders of burgemeesters te komen. Maar ik krijg helaas taal noch teken. Zeer wenselijk en gebruikelijk in een weerbare democratie. Ik ben zelf altijd voor een beginnerscontact en een gulden middenweg. Deze spreekbeurt duurt in principe vijf minuten, maar ik heb een dreiging ontvangen dat ik op de zwarte schoen gezet kan worden, het is maar dat u het weet. Dus mocht ik weg gedraaid worden, dan kom ik de volgende keer terug. De titel van mijn inspreken vandaag is: de pen van de burger, een tendens die erbij hoort. Beste Wijkers, beste maten, eerst heb je me geweigerd om in te spreken, een typische Gremlin actie. En gisteren heb je geweigerd om mijn teksten aan de Wijkse politici te versturen, een typische Saoedi-actie. Op mijn verzoek om eerst een constructief gesprek met burgemeester Joris Bengelvoort, een typische Poetin-actie, te arrangeren is niet tot stand gekomen. Als ik nu nog in beeld ben, dan ga ik rustig verder. Naar aanleiding, beste Wijkers, is een warrig en ongecontroleerd artikel zoals zovele in uw Gelderlander, de pravda van de Achterhoekse bestuurders. In dat artikel schrijft Tanja Kits dat een ieder klaar is met al die bedreigingen. Maar beste Loes, ook D66, de fantastische welkomen social media is nu eenmaal een straattaal van de vorige eeuw. Ook schrijft Tanja, ik ken haar, ze heeft een moeilijke jeugd gehad, dat de burgemeester of alle burgemeesters iets vinden. Dat mag, maar dat is een niet controleerbaar gremium. Erger nog, in veel gevallen zijn het een stelletje apen op een apenrots met die brulsapen in Nijmegen, Honecker lekker aan de Waal bovenop.

De voorzitter: Mijnheer Hania, ik heb met u van tevoren is er contact geweest dat wij respectvol met elkaar omgaan. En Honecker aan de Waal is wat mij betreft een grens die u overschrijdt. En hiermee gaat u inderdaad op zwart.

De heer Hania: Mag ik nog een ding zeggen ...

De voorzitter: Dank u wel, tot ziens.

De heer Hania: Dat was al te verwachten, zoals ik zei.

De voorzitter: ik heb zojuist deze inspreker onderbroken omdat ik echt vind dat wij in deze raad ook respectvol met elkaar om moeten gaan. En mijnheer Hania praatte al persoonlijk en ging daarna nog een keer over de schreef. En we zullen in het presidium verder spreken hoe we met dit soort inspraken omgaan. Dan gaan we door naar de volgende inspreker en dat is mijnheer Polak namens de vereniging van eigenaren buitenplaats in Den Olden Bongerd.

De heer Polak: Goedenavond, ben ik te verstaan en kunt u mij zien?

De voorzitter: U bent goed te verstaan.

De heer Polak: Dank u wel. Bedankt voor de gelegenheid die ik krijg om in te spreken. Ik spreek in bij het agendaonderwerp wat op de agenda staat inzake recreatieparken. Ik ben voorzitter van het recreatiepark Olden Bongerd en Winterswijk Miste. En als zodanig heb ik ook in de begeleidingsgroep gezeten bij het onderzoek van de pilot Rommelgebergte. De zienswijze zit bij de raadsstukken. Zienswijze numero vijf die is van ons park, waarin wij ook aangeven dat wij scenario vier uit de pilot volledig onderschrijven. Dat is ook de huidige situatie die wij herkennen in ons overige wat kleinschalige park de Olden Bongerd. Wij zijn ook een volledig recreatief park, in principe voor eigen gebruik, maar inderdaad met de mogelijkheid voor toeristische verhuur. De pilotuitkomst is ook een uitkomst die past binnen het vingerend bestemmingsplan en het is toekomstbestendig. Het effect voor de gemeente is al een, het bestaande beleid de Veste en dat betekent ook alles wat met handhaving te maken heeft. Ik wou even kort stilstaan bij de kenmerken van ons park binnen de vijf minuten die ik heb. We hebben 73 huisjes, waarvan nu nog drie gedoogvergunningen. Dat zijn er ooit tien geweest, maar dat is geleidelijk dus opgedroogd met de verkoop van de huizen. We zijn een vereniging die in de zin van artikel 5.124 burgerlijk wetboek met een verplicht lidmaatschap vastgelegd in de eigendomsakte, maar ook in de statuten huishoudelijk reglement. Het statutair is heel simpel, het in stand houden van het bungalowpark bedoeld voor recreatieve doeleinden. Verhuren via een vereniging of via intermediair, niet individueel verhuur. We hebben een medewerker in loondienst om het een en ander te coördineren. We hebben een toegangsweg met slagboom, in tegenstelling tussen onder andere Rommelgebergte met meerder toegangen. We doen periodiek onderhoud aan mandeligheid, we voorzien zelf in onze centrale thermie-systeem, internet en verlichting. Onze parkbijdrage, die is op dit moment 800 euro per jaar, dus substantieel hoger dan ook in het Rommelgebergte. Die gaan we verhogen overigens, nieuwe informatie, naar 860 euro. En dat doen we omdat wij ook volgend jaar ons afval gaan scheiden. Handhaven op het park vindt plaats door het bestuur of namens het bestuur. En uiteraard zijn wij blij met de handhaving door afdeling handhaving van de gemeente, waardoor ook bij ons permanent de bewoners goed in de gaten worden gehouden. Ik wil even kort stilstaan bij het proces van de pilot. Met name heb ik vorige week bij de commissievergadering meegemaakt dat daar toch duidelijk andere inzichten zijn. Ik ben van mening dat het proces duidelijk en helder geweest is. De begeleidingsgroep kon het proces altijd volgen, vragen stellen, maar had uiteraard geen invloed op de uitkomsten van het rapport. Dus het is een volstrekt onafhankelijk rapport. Er werd zelfs vorige week gesuggereerd dat er sprake was van politieke sturing en daar is dus absoluut geen sprake van. Ik heb zelf het gevoel dat als dat gezegd wordt, dat dat wellicht te maken heeft met de uitkomst van het rapport waar iedereen niet altijd even gelukkig mee is. Mijn conclusie overigens ook daarbij onze achterban horende, we zijn het eens met de opwas B&W en het is een helder en duidelijk proces geweest. Twee afsluitende opmerkingen. Ons park heeft zich altijd keurig aan de wettelijke en gemeentelijke regels gehouden en wij zouden het heel vervelend vinden als wij door een afwijkend besluit, dus niet conform het advies van B&W, meegesleept zouden worden met parken die zich niet altijd keurig aan wettelijke en gemeentelijke regels houden. En de laatste opmerking die ik heb, ik woon weliswaar niet in Winterswijk maar in Dordrecht. Maar het is mij wel duidelijk geworden dat de gemeente Winterswijk ook bezig is met het verder ontwikkelen van nieuwe woonwijken. Dat zou toch heel merkwaardig zijn als tegen die achtergrond permanent wonen op recreatieparken toegestaan zou worden. Dan zal de gemeente mijns inziens niet alleen woonwijken moeten ontwikkelen, maar ook recreatieparken. Want op dit moment zijn er voldoende recreatieparken in Winterswijk en de omgeving om met name alles wat met toeristen en recreatie te maken heeft aan te voldoen. Kortom, wij ondersteunen het voorstel van B&W en nog minstens zo belangrijk, het is een helder en zuiver proces geweest. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Polak. Ik kijk even of er behoefte is aan vragen aan mijnheer Polak. Dan vraag ik om dat even in de chat aan te geven. Mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Ja, dank u, voorzitter. Nou ja, dank voor uw inspraak. Ik heb eigenlijk twee vragen aan u. De eerste vraag is: als u nu naar uw eigen park kijkt en ik hoor wat u zegt, wat is dan zeg maar de succesfactor voor uw park? Dat is de ene vraag. En de andere vraag is van, stel, wij als VVD hebben een amendement waarschijnlijk die we gaan indienen en daar willen we misschien nog wel meer naar maatwerk kijken. In hoeverre zou maatwerk uw park dan zeg maar tekort doen of misschien in kwaliteit doen laten afnemen?

De heer Polak: De eerste vraag, wat is de succesformule van het park. Ik denk dat het belangrijkste is dat wij heel duidelijke statuten en huishoudelijke reglementen hebben, waarin vastgelegd is dat de statutaire doelstellingen dat het een recreatiepark is. En tweede element is denk ik heel duidelijk dat wij ook handhaven op dat gebied. Kortom, de basis moet zijn een juridisch sterke basis. Dus als iemand bij ons een huis koopt als recreant, dan weet die ook wat de uitgangspunten zijn. En dan moet die ook een parkbijdrage betalen en dan conformeert die zich aan de statuten en huishoudelijke reglementen. En het allerlaatste punt ook nog, als je hier een huis koopt staat in de eigendomsakte ook dat permanent wonen niet toegestaan is en dat het een recreatiewoning is. Dus de hele juridische omgeving is 20 jaar geleden hier heel sterk neergezet, waar we op zich alleen maar gelukkig mee zijn. Als er een afwijkend besluit zou komen vanavond, de tweede vraag. Dan denk ik dat wij zullen proberen onze uitgangspunten, zoals vastgelegd in onze juridische akte, te handhaven. Naast een publiekrechtelijke besluitvorming door uw gemeente schrijven wij onze eigen privaatrechtelijke regels. En die schrijven onder andere voor dat permanent wonen door ons niet is toegestaan. Dus wij zullen altijd krachtig blijven vechten ook voor onze huidige, duidelijke, juridische structuur, waar alle drie leden overigens in principe heel gelukkig mee zijn.

De heer Te Gronde: Helder, dank u wel.

De voorzitter: Ik kijk even of er nog andere vragen zijn aan mijnheer Polak. Dat is niet het geval. Dan dank ik mijnheer Polak voor zijn inspraak en dan gaan we door naar mijnheer Buist namens de vereniging van eigenaren van landschapspark Nieuw-Beusink en Nieuw-Beusinkhof om het voorstel niet-bedrijfsmatig exploiteren recreatieparken. Mijnheer Buist.

De heer Buist: Voorzitter.

De voorzitter: U doet uw microfoon weer uit, mijnheer Buist. O, dat ging hier. Excuus, u bent weer aan.

De heer Buist: Ja, dank u. Nou, nog een keer overnieuw dan. Nou, degene die mij kent zal zich niet verbazen dat ik ook op agendapunt zes inspreek, het raadsvoorstel voor de toekomstbestendigheid van niet-bedrijfsmatig geëxploiteerde recreatieparken in Winterswijk. Geachte leden van de raad en belangstellenden thuis. Mijn naam is Bert Buist en ik spreek in namens de vereniging van eigenaren van landschapspark Nieuw-Beusink en park Nieuw-Beusinkhof. Voorzitter, naar aanleiding van hetgeen de sprekers op de raadscommissievergadering van donderdag 18 november jongstleden hierover hebben ingebracht, de vragen van de commissieleden aan het college en de beantwoording van de wethouder het volgende. Wij, de VVE Nieuw-Beusink, stellen dat aan de uitgangspunten zoals geformuleerd in het plan van aanpak niet is voldaan. Want de onderzoeksvraag in de pilot is gaandeweg gewijzigd naar een recreatief toekomstig Rommelgebergte. Door deze later gewijzigde onderzoeksvraag wordt de eventuele uitkomst dat een recreatieve toekomst niet meer haalbaar is op

voorhand uitgesloten. De uitkomsten van het pilotonderzoek bij het Rommelgebergte zijn een op een door vertaald naar de betekenis hiervan voor de andere parken. Terwijl in het plan van aanpak al werd aangegeven dat de uitkomsten zeker niet een op een door vertaald kunnen worden. De aanname dat de pilot richtinggevend is voor alle parken is niet getoetst. De andere parken zijn niet bezocht en ook is er geen gesprek geweest met de vertegenwoordiging van de parken om de parken goed in kaart te brengen. Ook heeft er geen uitgebreide vitaliteitsdiagnose plaatsgevonden volgens het vitaliteitsmodel, met een uitgebreide beschrijving per parameter. Tijdens zijn de wensen voor de toekomst en mogelijke scenario's vanuit het perspectief van de VVE's door het Bureau Ruimte en Vrije tijd niet in beeld gebracht. Voorzitter, daarom verzoeken wij u om alsnog een onafhankelijk onderzoek uit te laten voeren naar de meest duurzame toekomstbestendigheid van de andere parken, conform het plan van aanpak. En daarna vast te stellen wat het best past in het toekomstscenario per park. En daarna kan de uitvoering ter hand worden genomen. En zo wordt maatwerk geleverd per park. Ik dank u voor de aandacht.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Buist. Ik kijk even of er vragen zijn aan mijnheer Buist. Mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik heb ook voor mijnheer Buist een aantal vragen. De eerste vraag is: als dit stuk nu wordt aangenomen, wat betekent dat dan concreet voor uw park? Betekent dat dan dat u die recreatieve functie weer gaat oppakken of hoe ziet u dat? En twee, stel nou er zou meer maatwerk mogelijk zijn. Wat gaat u dan doen met uw park?

De heer Buist: Dank u wel voor de vragen. Wanneer het collegevoorstel aangenomen wordt, dan houdt het voor onze parken in dat de situatie ongewijzigd blijft en dat in het verloop van de tijd, doordat de permanente bewoning gaat afnemen, en dat is ook al in het plan van aanpak aangegeven of, hoe zeg ik dat nou, in het plan aangegeven van de uitkomst van het Rommelgebergte. Dat ons park dan verder zal afglijden omdat er dan geen enkele sociale controle meer is. Dat is een. En twee, wat wij graag zouden willen is dat er dus, wij zouden wel gaan voor een woonbestemming. Dat is dacht ik de tweede vraag toch, als ik me goed herinner. Dat is de wens en daar is 100 procent draagvlak voor. Omdat je in ieder geval ziet dat wanneer hier niets gebeurt, dat het gewoon verder afglijdt. En dat is gewoon gezien vanuit het verleden, het heden en de toekomst waar naar gevraagd is, dat hebben we ook eerder aangegeven, ja, de meest duurzame toekomstbestendige oplossing.

De voorzitter: Dank u wel. Er was nog een vraag van mevrouw Prinsen namens de fractie van het CDA.

Mevrouw Prinsen: Ja, ook ik heb twee vragen die ik maar even tegelijkertijd zal stellen. Een, u zegt u nu als er niks gebeurt, dan zal de sociale controle zal daar minder worden en dan gaat het park verder achteruit. Op zich is het natuurlijk geen bewoning is natuurlijk het uitgangspunt van een recreatief park. Zegt u daar dan mee dat het hebben van een nieuw-bedrijfsmatig geëxploiteerd recreatiepark eigenlijk gewoon feitelijk onmogelijk is? En mijn tweede vraag, u zegt van: nou, het rapport is gewoon, er is onderzoek gedaan naar het Rommelgebergte en dat wordt een op een wordt dat doorgetrokken naar andere parken. In welk opzicht verschilt uw park dan wezenlijk zeg maar van het Rommelgebergte, waardoor de eindconclusie wezenlijk anders zou worden? En ik heb het niet over de vraag of wonen mogelijk is, maar of recreatie niet meer mogelijk is.

De voorzitter: Mijnheer Buist.

De heer Buist: Nou, wat betreft de sociale controle, nou, dat is al aangegeven dat wanneer, er zijn nu nog mensen die dus een woonbestemming hebben. En wanneer die dus in de komende jaren de woningen verlaten, dan wordt het weer een recreatiewoning. En er is geen sociale controle, omdat het allemaal woningen zijn die als tweede woning gebruikt worden op dit moment. Waarvan er een aantal mensen toen handhaving is ingezet in 2009 verplicht zijn geworden om hier de parken te verlaten. En die hebben dus een tweede huis moeten aanschaffen, dan wel gehuurd, dan wel gekocht, binnen het centrum van Winterswijk om nog überhaupt van hun recreatiewoning gebruikt te kunnen maken. De tweede vraag was de recreatieve bestemming anders dan het Rommelgebergte. Nou, er is geen centrale verhuur en ja, dan ben ik even de vraag kwijt. Zou u die nog een keer willen stellen?

De voorzitter: Mevrouw Prinsen.

Mevrouw Prinsen: Wat wezenlijk anders is aan uw park ten opzichte van het Rommelgebergte, waardoor de conclusie van het Rommelgebergte, waar toch wel van een redelijk, nou, niet rooskleurig scenario is uitgegaan, waarom die conclusie dan voor uw park wezenlijk anders zou worden.

De heer Buist: Nou, omdat hier de woningen voldoen allemaal aan het bouwbesluit en er is in het verleden al heel veel geïnvesteerd. Het riool is er in overgedragen naar de gemeente toe, de wegen toe zijn allemaal verhard en ons park ligt dus binnen de woonkernen van Winterswijk. En dat is duidelijk anders dan bij het Rommelgebergte. En alle voorzieningen zijn binnen handbereik, zoals noem maar op, supermarkten et cetera, et cetera. Dus ja, ik weet niet of dat voldoende antwoord op uw vraag is.

Mevrouw Prinsen: Het antwoord op die vraag is voldoende. Maar op mijn eerste vraag waarom een recreatiepark zonder iets van permanente bewoning niet zou kunnen, daar heb ik eigenlijk geen antwoord op gekregen.

De heer Buist: Nou, omdat op het moment dat er dus geen sociale controle meer is, dan zal de criminaliteit gewoon toenemen. En er is ook aangegeven in het rapport van bureau Ruimte & Vrije Tijd dat dit soort parken, wanneer er geen toezicht is, verder af zullen glijden en de huizenwaarde onder druk komen te staan. En ja, dat is de hoofdkern. En ja, anders kan ik het niet maken.

De voorzitter: Mevrouw Prinsen, u had nog een aanvullende vraag ook. Misschien dat u die ook gelijk kunt stellen.

Mevrouw Prinsen: Nou, dat was eigenlijk de vraag om alsnog mijn eerste vraag te beantwoorden. Maar mag ik dan concluderen dat mijnheer Buist van mening is dat een recreatiepark zonder enige vorm van permanente bewoning dus niet mogelijk is?

De voorzitter: Mijnheer Buist.

De heer Buist: Nou, dat zou zeker mogelijk zijn. Maar nogmaals, dat is de consequentie dat die verder gaat afglijden. En ja, kijk, hier is ook gevraagd van: hoe krijg je dat toeristisch? Nou, er is hier gewoon geen centrale verhuur mogelijk, omdat dat gewoon niet juridisch af te dwingen is. Mensen hebben hun recreatiewoning ook niet gekocht om die recreatief te verhuren. Dus ja, in tegenstelling tot de vorige inspreker is de oorsprong van ons park is gewoon een hele andere. En er is in de tijd ook niet afdoende notarieel en volgens de statuten et cetera af gekaderd dat de toeristische verhuur afgedwongen kan worden. Dus ja, dat is een compleet andere situatie.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Buist: Ik weet niet of dat voldoende antwoord op uw vraag is.

De voorzitter: Ik zie mevrouw Prinsen ja knikken. Dan gaan we naar de volgende vraag en dat is een vraag van mijnheer Van Beek.

De heer Van Beek: Ja, dank u wel voor uw inspraak, mijnheer Buist. Stel u zou een aanvraag indienen als park zijnde voor permanente bewoningen en een woonbestemming. Zijn uw medebewoners in het park, zijn die dan bereid om de kosten op zich te nemen om de bovengrondse en ondergrondse infrastructuur aan te passen naar de maatstaven van de gemeente Winterswijk? U zegt: het riool is al van de gemeente. En ja, de straten zijn verhard. Maar goed, stel de gemeente zegt: wij willen dat aangepast hebben met voetpaden noem maar op, zoals het ook bij ons in de bebouwde kom is. Bent u dan bereid om daar diep voor in de buidel te tasten om dat conform de eisen van de gemeente op te leveren aan de gemeente? En zou u bereid zijn als bewoners om daar ook iets tegenover te stellen, een verevening. Want uiteindelijk bent u er ooit komen wonen op een recreatiepark. U zet dat nu om naar wonen, de waarde zal omhoog vliegen daarvan, zeker in deze tijd. Bent u als bewoners bereid om daar een stuk te verevenen? Ja, toch om daar wat tegemoetkoming in te geven.

De voorzitter: Mijnheer Buist.

De heer Buist: Nou, dat is bij de behandeling van de ledenraadpleging nadrukkelijk aan de orde geweest. En iedereen ziet ook wel, er is ook een presentatie gegeven dat de ondergrondse kosten en de bovengrondse kosten en een vereveningsbijdrage uiteraard onderdeel uitmaken van zo'n proces. En dat is verder in de onderhandeling met de gemeente in het vervolgtraject. Maar voordat je dat traject in kunt en wilt, zal er eerst een besluit moeten komen dat er überhaupt de mogelijkheid geboden wordt om die route op te gaan.

De voorzitter: Ik zie mijnheer Van Beek tevreden knikken. Dan ga ik naar mijnheer Te Selle namens WB.

De heer Te Selle: Ja, mijnheer Buist, dank voor inspreken. En WB heeft eigenlijk maar een vraag. Kunt u aangeven welke jaarbijdrage u betaalt in uw park?

De heer Buist: Dat is op dit moment 200 euro.

De heer Te Selle: Oké, dank u. Dat is voldoende.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Buist: Voorzitter, mag ik nog een aanvulling geven? Kijk, er wordt gesproken over recreatieve bestemming, maar op ons park in tegenstelling tot andere parken is geen enkele recreatieve voorziening. Er zijn geen speeltuinvoorzieningen, geen zwembaden, geen tennisvelden, et cetera, et cetera. En dat zal ook niet gebeuren, want er is helemaal geen ruimte meer om zoiets nog te kunnen realiseren. Dus het enige als het een recreatieve bestemming zou moeten worden, is alleen de ruimte om te recreëren dat is de woonruimte in de recreatiewoning.

De voorzitter: Dank u wel nog voor deze aanvulling. Volgens mij zijn er dan verder geen vragen meer aan mijnheer Buist. Dat is niet het geval. Dan gaan we naar de laatste spreker, dat is mevrouw Griep namens de georganiseerde verenigingen in het Rommelgebergte. Mevrouw Griep. Het woord is aan mevrouw Griep. U moet uw microfoon nog even aandoen, mevrouw Griep. Maar dat kunnen

wij denk ik ook vanaf deze kant. Dat kan niet. U moet even uw microfoon aanzetten. Links onder in de hoek.

Mevrouw Griep: Ja, er ging even iets mis. Dank u wel. Geachte voorzitter, leden van de raad en belangstellenden. Mijn naam is Ellie Griep en ik spreek inderdaad namens de vier georganiseerde verenigingen van eigenaren, het Kooiveld, het Hulze, Simmelink en het vereniging het Rommelgebergte. Voordat ik u toe ga spreken wil ik nog even opmerken naar aanleiding van mijnheer Polak dat wij ook een keurig park zijn, ons keurig gedragen, statuten hebben en reglementen. Dat wilde ik toch nog even kwijt, want het is net of wij dat niet hebben en daar is echt absoluut geen sprake van. Dank u wel. Wat gebeurt er met een land, een stad, als de politiek geen echte keuzes durft te maken, keuzes voor zich uitschuift en niet verder kijkt dan vandaag? Daarom is het tijd voor een politiek die echte keuzes maakt, die omkijkt naar mensen en vooruit kijkt naar morgen. En het liefst ook nog naar overmorgen. Wat voor landschap willen we zijn, wil u zijn? Beste leden van de raad, wil u zo'n raad zijn die geen echte keuzes durft te maken en/of blijft hangen in keuzes van tien jaar geleden? Terwijl de wereld om ons heen constant verandert en er lef en flexibiliteit nodig is om andere keuzes te maken. ik ben boos. Wij als park zijn heel erg boos. Boos omdat vorige week donderdag geluiden klonken in de raadscommissie dat de uitkomst, mijnheer Polak zei het ook al, van het onderzoek ons niet welgevallig zou zijn en dat we daarom zomaar ineens kritiek zouden hebben omdat het rapport niet aan de onderzoeksopdracht zou voldoen. Complete onzin. Wij kunnen heel goed leven met de uitkomst van een toegezegd onderzoeksrapport, dat kwalitatief onderbouwd is. Zoals in het plan van aanpak is afgesproken met een analyse per park, zoals ons dat beloofd is. We hebben hier immers vijf jaar op moeten wachten. Ieder park binnen het Rommelgebergte is immers uniek en totaal anders. Daar zijn de vier georganiseerde parken die 192 van de 223 huiseigenaren vertegenwoordigen het over eens. Daarom hebben wij ondanks alle verscheidenheid van de parken een zienswijze ingediend. Wij hebben al vanaf september 2020, toen de eerste conceptversie van het rapport er lag, heel duidelijk aangegeven dat het rapport niet voldoet aan de opdracht. U kunt dat zien in de stukken die u van de griffie afgelopen dinsdag heeft ontvangen. Vraag aan de wethouder. heeft de projectleider van dit project deze informatie wel met u gedeeld? Boos ben ik en zijn wij als parken over het optreden van de wethouder vorige week donderdag. Met droge ogen beweren zij dat wij als parken weinig hebben ingebracht over onze wensen en niet eenduidig waren. Complete onzin. Als iemand zijn stukken heeft gelezen, dan weet u inmiddels dat de projectleider in mei na de presentatie aan ons van het rapport heeft gevraagd om een reactie presentatie aan te leveren, die we op 8 juli met elkaar zouden bespreken. Op 8 juli, waarbij de wethouder voor het eerst sinds de onderzoeksopdracht van 2019 aanwezig was als toehoorder, konden de verenigingen echter niet hun ideeën en onderbouwingen toelichten maar werd ons verzocht hoe we vooral dachten over een dubbelbestemming op onze parken. Ik benoem het maar weer: de toegezegde transcripties ontvingen wij na meermaals aandringen niet. Op 1 november hoorden we dat er op een verkeerde knop is gedrukt en er geen opnames zijn gemaakt van een voor ons belangrijk overleg. Het is dus feitelijk onjuist dat de wethouder zegt dat als wij als partner geen ideeën hadden, waar ook overeenstemming over was. Alle parken op een na konden zich vinden in een dubbelbestemming. De presentaties waren er wel, maar wij hebben nooit mogen presenteren. Terwijl de wethouder daar nota bene zelf om heeft gevraagd. Weer een vraag aan de wethouder: heeft de wethouder via de projectleiding kennis genomen van onze presentaties en brieven met onderbouwingen van de vereniging? En zo ja, wat heeft ze daarmee gedaan? En waarom zijn wij op 8 juli alleen maar ondervraagd over een dubbelbestemming? En waarom heeft de wethouder de verenigingen niet de beloofde mogelijkheid geboden aan de parken door haar gevraagde presentaties en input te presenteren, alvorens zij voor vele parken een onnavolgbaar besluit heeft genomen. Een definitief besluit, dat wij pas half oktober hebben mogen ontvangen. Het was overigens voor het eerst sinds eind 2019 dat de wethouder voor de eerste keer het woord nam. Op 1

november, en dat kunt u terugzien, hebben wij ons wederom luid en duidelijk laten horen over de hele gang van zaken en het besluit van het college. Het voor ons onbekende stuk dat achteraf door de burgemeester blijkt te zijn ondertekend heeft ons bijzonder gekwetst. Zoals u ook in onze zienswijze kunt lezen. Op ons soort parken zou de helft van de permanente bewoners crimineel zijn. Op ons soort parken wonen gelukszoekers. Maar vooral kwetsbare mensen, en bedankt. Dit terwijl dezelfde wethouder als onderbouwing van haar besluit aangeeft dat er in onze parken helemaal geen problemen zijn. Waarom wordt zo'n stuk toegevoegd? Voorzitter, ik ga afronden. Nu heeft D66 voorgesteld of er gekeken kan worden naar een uitzondering voor een ontheffing op immateriële gronden. Wij denken dan aan mensen die in de sociale problemen verkeren en geen dak boven hun hoofd hebben. En dat is net de groep kwetsbare mensen uit het stuk dat mede ondertekend is door de burgemeester, die volgens hem voor problemen zorgt. Kunt u het nog volgen, beste leden van de raad? Ik, wij als verenigingen doen nogmaals een dringend beroep op u om het college terug te sturen naar de tekentafel. Er moet toch minimaal een onderzoeksrapport komen, zoals in het plan van aanpak van februari 2020 is afgesproken? Een plan met beloofde onderbouwingen per park, en niet alle parken op een hoop. Want wij zijn echt als parken op het Rommelgebergte totaal verschillend. U heeft eerder de keuze durven maken voor het geven van een opdracht voor een onafhankelijk onderzoek met onderbouwingen. Durft u nu ook de keuze te maken om na het lezen van alle door ons gestuurde stukken die berusten op feiten, om verder te kijken dan vandaag maar naar de toekomstbestendigheid van onze, maar ook uw, parken in Winterswijk. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Griep. Ik kijk even of er ... Er is een vraag. Mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Ja, dank u, voorzitter. Er is nog wel een vraag die bij mij naar bovenkomt en dat is van: wat wil u nu met de parken? Want stel dat dit aangenomen wordt, dan hebben we een soort van status quo met hoe het nu is. U zegt van er is helemaal niks aan de hand, dus dan zou ik haast denken: wat is dan het probleem? Maar wat is de richting waar u zelf naartoe zou willen met uw park?

Mevrouw Griep: Ik zeg niet dat er niets aan de hand is. Ik heb gezegd dat de wethouder schrijft dat er niks volgens haar op onze parken niks aan de hand is. Dat is wel even een verschil. En wij hebben heel duidelijk aangegeven, wij hebben een stuk geschreven, we hebben een brief geschreven, die heeft u zelf ook dinsdag gezien, dat er bij ons een enorme verscheidenheid is en die is er overigens al 30 jaar. Ik bedoel, dat is niet nieuw. Wij hebben een groep permanente bewoners, wij hebben een groep mensen met een tweede huis en wij hebben een groep mensen die hun huis voor recreatief gebruikt. En voor die groep, en dat is best heel erg lastig voor zo'n park als ons, waar het bestuur ook alleen maar uit vrijwilligers bestaat. En wij hebben daar met elkaar over gesproken en zoals jullie ook gevraagd is door de wethouder: hoe zouden jullie denken over een dubbelbestemming? Dan zou dat zeg maar voor onze vereniging een oplossing zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de volgende vragensteller, mevrouw Ten Dolle.

Mevrouw Ten Dolle: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, bedankt voor het inspreken. U haalde D66 specifiek aan als het ging over het immateriële waar wij om verzocht hebben. U begon uw betoog dat u behoorlijk gefrustreerd bent over het feit, en terecht denk ik ook ...

De voorzitter: Mevrouw Ten Dolle, wij zijn bezig met de vragen aan de inspreker. U kunt vragen stellen. Oké, dan komt er een vraag.

Mevrouw Ten Dolle: Ja. Mijn vraag was: u had het over de immateriële mensen dat dat gaat over ook degene die dus problemen veroorzaken en dat er dus mensen zijn die sociaal zwakker zijn. Bent u niet van mening dat immateriële zaken die voor bewoning kunnen zorgen, dat dat niet alleen sociaal zwakken zijn maar dat het ook gaat over scheidingen. Bent u zich daar ook bewust van? Dat zijn niet alleen de mensen die ... Of ziet u dat echt anders?

Mevrouw Griep: Nou ja, ik bedoel, ik wil eerder nog even terugkomen op een eerdere opmerking. Ik bedoel, ik heb niet gezegd dat er bij ons sociaal zwakkere mensen op onze parken wonen, integendeel. Er zijn gewoon mensen, ook de permanente bewoners, die werken en die een baan hebben. Dat wordt geschreven in het stuk wat de burgemeester mede heeft ondertekend. Dus dat zijn niet mijn woorden. En wat ik vervolgens heb gezegd is dat u heeft gezegd van: joh, kunnen ook immateriële, ja, dat zouden ook mensen kunnen zijn die gescheiden zijn. Maar nogmaals, in het stuk wat als bijlage door de wethouder is toegevoegd zijn dat de sociaal zwakkeren. En dat vinden wij echt afschuwelijk, want er is bij ons geen sprake van. En ja, dat hebben wij ook aangegeven bij jullie in onze brief naar de wethouder dat het mooi zou zijn, zeker in deze tijd dat er een heel erg grote woonproblematiek is, dat er ook mensen zouden kunnen wonen, bijvoorbeeld jongeren, die geen woning kunnen krijgen. Daar denken we dan aan. En niet zo zeer in de sociaal zwakkeren waar op gedoeld wordt in het stuk wat is bijgevoegd door het college.

De voorzitter: Dank u wel. De vraag is daarmee beantwoord, mevrouw Ten Dolle? Dan gaan we door naar mevrouw Prinsen namens de fractie van het CDA.

Mevrouw Prinsen: Ja, dank u wel, ook voor het inspreken. Ik heb nog de vraag aan u is eigenlijk: als dit stuk vanavond wordt aangenomen, dan is het uitgangspunt dat er een plan van aanpak moet komen wat kan rekenen op 90 procent instemming van de eigenaren. En daarbij wordt het Rommelgebergte als een park beschouwd. Nou, u heeft zelf aangegeven: u spreekt nu in namens vier van de zes. Twee vragen. Ziet u die 90 procent als mogelijkheid voor uw park? En mocht dat niet het geval zijn, wat ziet u dan wel als een realistische mogelijkheid om toch te zorgen dat het Rommelgebergte ook wel een vorm van eenheid houdt? Maar dat er toch ook een plan van aanpak komt.

De voorzitter: Mevrouw Griep.

Mevrouw Griep: Ja, dank. Nou, ten eerste heb ik niet gezegd dat ik spreek namens vier van de zes parken. Er zijn maar vier georganiseerde parken en er zijn nog een aantal huizen die niet georganiseerd zijn. Dat ten eerste, ik wil me graag wel bij de feiten houden. De verscheidenheid is zo verschillend zeg maar tussen onze parken, ik weet niet of u er zelf wel eens bent geweest op het Rommelgebergte. Maar het Kooiveld en de vereniging het Rommelgebergte, dat zijn de oudste parken die er zijn. Die kan je absoluut niet vergelijken. Het is al gezegd, we hebben misschien wel acht in- en uitgangen ten opzichte van het park het Simmelink en het Hulze. Dat zijn kleinere parken, die hebben een ingang en een uitgang, dat zijn allemaal identiek dezelfde huizen. Ik bedoel, het is een totaal verschillende situatie. En daarom, en nogmaals het stond ook in het plan van aanpak, zou per park ook in het Rommelgebergte per parameter zou er onderzoek gedaan worden. Dus 90 procent van die vier parken gaat niet gebeuren, omdat ze allemaal totaal verschillend zijn. Echt, je kan ze niet met elkaar vergelijken. En als u daar wel eens geweest bent, dan zult u dat kunnen beamen.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Griep. Is daarmee de vraag van mevrouw Prinsen ook beantwoord?

Mevrouw Prinsen: Nee, eigenlijk niet. Want nou weet ik nog niet wat er dan wel mogelijk is om tot een plan van aanpak te komen.

Mevrouw Griep: Nou ja, om tot een plan van aanpak te komen dan zou dat op zijn minst per park moeten. Omdat de parken zo verschillend zijn, maar voor mij is totaal niet helder wat de gemeente dan wil met een plan van aanpak. Ik kan u als u dat wil, maar goed dat kan ik nu niet doen, u zoveel plannen van aanpak toesturen. Zoveel dat wij hebben gecommuniceerd met de gemeente. Ik heb destijds als voorzitter zelf verzocht in 2016 om een onafhankelijk onderzoek naar deze parken. Ik bedoel, wij hebben al zo verschrikkelijk veel geïnvesteerd. Ik heb vier verschillende wethouders meegemaakt, van wethouder Houwers tot met mevrouw Klein Gunnewiek. Op een gegeven moment denk ik: wat wil de gemeente dan met dat plan van aanpak? Wat verwachten ze daar dan van? Want dat is weer de vraag terugleggen bij ons. Maar nogmaals, ik ga terug naar de kernvraag: er is ons een onafhankelijk onderzoek beloofd per park en dat ligt er niet .

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Griep. Ik kijk even rond. Geen aanvullende vragen meer. Dan dank ik ook mevrouw Griep voor haar inspreken.

Vragenhalftuur voor raadsleden

De voorzitter: En dan gaan we door met het volgende agendapunt, het vragenhalftuurtje voor raadsleden. En dat begint met een vraag van mijnheer Ten Pas over de vaccinatielocatie voor de boosterprik.

De heer Ten Pas: Ja, dank voorzitter. Ja, er leven bij ons wat zorgen over die locaties. In eerste instantie kwamen er signalen dat Winterswijkse ouderen die hiervoor in aanmerking komen sinds afgelopen weekend aangewezen zijn op locaties ver van Winterswijk, waarbij Enschede onder andere genoemd wordt. Nou, inmiddels hebben we kunnen lezen in de krant onder andere dat de GGD volgende week een locatie opent in Lichtenvoorde met een soort tourschema satellietplekken langsgaat in de Achterhoek, neem ik aan. Dat is natuurlijk al een stuk beter dan Enschede, maar onze zorgen zijn niet helemaal weg. Want met een satellietlocatie is een priklocatie nog steeds maar een heel beperkte tijd daadwerkelijk laagdrempelig en dichtbij in Winterswijk aanwezig. En om ouderen en kwetsbare Winterswijkers die vaak maar beperkt mobiel zijn zo goed mogelijk te faciliteren en ook die drempel voor vaccineren zo laag mogelijk te houden de vraag aan het college of het college toch nog een keer bereid is om bij de GGD te pleiten voor meer priklocaties dichtbij. En die ook langer beschikbaar zijn. Ten tweede de communicatie. Het oogt nu toch ook wel wat rommelig en onduidelijk. Wil het college ook aandacht vragen bij de GGD voor heldere, maar ook vooral tijdige communicatie richting de inwoners over de priklocaties voor de booster. Ik dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Ten Pas. Het woord is aan wethouder Schepers.

Mevrouw Schepers: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, de vraag is iets omgevormd inmiddels. U vraagt: willen wij bij de volgende vergaderingen ook extra priklocaties? Ja, wij zijn continu in gesprek met de GGD over de priklocaties. En we moeten wel constateren dat iedere gemeente zijn eigen priklocatie het liefst heeft en dat de GGD daar niet aan kan voldoen. Ik denk dat daar wel begrip voor is, want het is een hels karwei om die organisatie van bijna afgeschaald nu weer op volle sterkte en meer te brengen. Maar we blijven wel in contact met de GGD en we proberen zo veel mogelijk die satellietlocaties zo veel mogelijk in te zetten in onze gemeente. En dat zijn geen eendaags-momenten, dat zijn weken die ze gaan inzetten. Dat is al meer dan de pop-up locaties die we tot nu toe hebben gezien. Communicatie is daarbij van het grootste belang. En we merken dat ook

aanvragen hier vanuit de inwoners komen, dat die communicatie van belang is. Dus ook daar zijn wij eigenlijk elke dag mee bezig om die communicatie vanuit de GGD ook goed voor het voetlicht te brengen naar onze eigen inwoners. Dat is eigenlijk elke dag aandacht voor.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie mijnheer Ten Pas instemmend knikken, daarmee is zijn vraag volgens mij voldoende beantwoord. Dan gaan we naar mijnheer Zuiderveld met een vraag over hout-stook.

De heer Zuiderveld: Ja, dank u wel, voorzitter voor de ruimte in het vragenuurtje. Voorzitter, op 12 oktober jongstleden bereikte het college in onze raad een brief van de beroemde, nou bekende, stikstofbestrijder Johan Vollenbroek en communication for the environment. Vollenbroek maant de raad en het college tot het ondernemen van actie tegen ziekmakende stook van hout en andere vaste stoffen. En Vollenbroek stelt voor dat gemeenten zich op grond van artikel 149 bezig houden met het optuigen van eigen beleid. Voorzitter, ik heb hier naar aanleiding van drie vragen. Om te beginnen stelt hij voor de stooktijd bij gemeenten via een APV te beperken tot maximaal vier uur per dag. En wie buiten vastgestelde tijden vuur stookt, is dan in overtreding. Voorzitter, wij horen graag van de wethouder wanneer Winterswijk deze APV-bepaling gaat voorbereiden. Eveneens stel ik me op voor het regelen bij code rood, zoals laaghangende bewolking, het stoken van vaste stoffen. In delen van de Winterswijk of de hele gemeente via APV verboden is. Ook hier de vraag: wanneer gaat u deze APV-bepaling voorbereiden om inwoners beter te beschermen tegen ernstige gezondheidsschade en erger? Tot slot, wat is uw reactie op Vollenbroek zijn stelling dat gemeenten die niets doen of onvoldoende ondernemen tegen ziekmakende hout-stook mede schuldig zijn aan ernstige gezondheidsschade. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Zuiderveld, voor deze vragen. Ik zal de beantwoording namens het college op mij nemen. Het voelt ook een beetje alsof we in een rondje lopen, zeg ik mijnheer Zuiderveld. Want een keer per jaar of een keer per halfjaar en tussendoor ook een aantal keren per social media benadert u het college met de vraag om dit op te nemen in de APV. En niet om flauw te doen, maar u krijgt hetzelfde antwoord als wat u ook daarvoor kreeg. Namelijk dat het college van mening is en ook in de APV zo veel mogelijk ook de modelverordening van de VNG volgt en ook in afwachting is van wat daar landelijk op wordt besloten. En u stelt twee keer de vraag van: wanneer neemt u dat op in de APV? Nou, als u kijkt naar agendapunt vijf van vanavond, dan is dat de APV en volgens mij gaat u daar dan, u zegt het ook, de gemeenteraad beschikt over bevoegdheid om dit soort dingen toe te voegen. Nou, volgens mij, ik nodig u van harte uit om met een amendement te komen om daar invulling aan te geven. Maar het college is van mening dat wij daar landelijk beleid voor dienen af te wachten, ook omdat, en dat gesprek hebben we ook al vaker met elkaar gewisseld, de handhaafbaarheid en dat soort zaken. Dus wanneer komt dat? Wij wachten de landelijke, totdat de VNG daar wat over opneemt in de modelverordening. U zit zelf vanavond aan de knoppen, u kunt een amendement indienen om daar dit soort bepalingen in de APV op te nemen. En ja, wat onze reactie is op Vollenbroek zijn stelling dat gemeenten die niets of onvoldoende. Wij zijn van mening dat wij op dit moment voldoende ondernemen. We hebben ook weer een aantal keren stooktips gepubliceerd, zoals we dat ook met u hebben afgesproken. Dus de opmerkingen van mijnheer Vollenbroek, excuus, laten we aan mijnheer Vollenbroek. En daarmee zou ik deze beantwoording willen afsluiten.

De heer Zuiderveld: Voorzitter, nog even een ding. U zegt in een rondje lopen. Zoals bekend zijn er in Nederland de nodige thema's waarbij heel veel mensen heel lang in een rondje moesten lopen voordat ze gehoord werden. Nou, dat lijkt mij de taak van een raadslid om dat dus te blijven doen. Maar we zullen kijken of we voor de raad een motie voorbereiden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we door naar de volgende spreker, dat is mevrouw Elsinghorst over diefstal op begraafplaatsen.

Mevrouw Elsinghorst: Voorzitter, dank u wel. Geachte aanwezigen in deze vergadering en ook de geïnteresseerde toehoorders. Het overlijden van een dierbaar persoon gaat altijd gepaard met heel veel pijn. Zwaar is het gemis. Voor je verwerking en om het verlies een plekje te geven bezoeken mensen, nabestaanden, de graven van deze dierbaren. Die laten dan een bloemetje achter of een beeldje, vaak iets heel persoonlijks en dus van onschatbare emotionele waarde. Hoe groot is dan de schrik, het ongeloof en de emotie als je bij een volgend bezoek merkt dat deze spulletjes weg zijn. Je kunt er gewoon met je kop niet bij, gestolen. Wij als CDA-fractie vinden dat er dan echt een grens is overschreden, onacceptabel. En het gebeurt, ook hier in Winterswijk. Deze week werden we weer opgeschrikt door een dergelijk voorval. We lezen op internet dat veel mensen die dit overkomt niet eens meer aangifte doen. De gedupeerde gelooft er niet in dat de daders gepakt gaan worden. Ziet het college mogelijkheden om dergelijke diefstallen te ontmoedigen en terug te dringen? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Ja, dank u wel, mevrouw Elsinghorst. En ik zeg echt dank u wel voor het stellen van deze vraag. Want dat geeft me ook in deze raad weer de mogelijkheid me om uit te spreken, en ik ben het helemaal met u eens dat u zegt: wij kunnen daar met onze kop niet bij. Ik kan ook met mijn kop er niet bij dat iemand iets met zo'n lage materiële waarde, maar met zo'n hoge emotionele waarde, van graven afhaalt. Dus dank voor de vragen en u heeft helemaal gelijk, blijf met je poten van deze spullen af. Maar daarmee is het niet opgelost. We hebben de afgelopen periode een aantal keren met lokmiddelen geprobeerd om op de begraafplaats te achterhalen wie dit soort praktijken uithaalde. Dat heeft tot op dit moment tot niets geleid. Dat heeft nu gemaakt dat wij overgaan naar een volgende stap. Wij zullen camera's plaatsen op onze begraafplaatsen, waarbij we natuurlijk ook kijken hoe en waar we die opstellen ten einde dit soort praktijken te voorkomen. Ja, nogmaals, u heeft helemaal gelijk, blijf met je poten van dit soort spullen af. Dus dank voor de vraag, het college was er mee bezig en we hebben dat eerst wat geprobeerd via lokmiddelen. Dat lukt niet, dus gaan we nu een stap verder. En ik stel voor, nou ja, we blijven elkaar daarover informeren. Maar tot zover.

Mevrouw Elsinghorst: Dank u wel, voorzitter. Ik ben erg tevreden met uw antwoord. En ik roep toch de mensen op die dit overkomt om aangifte te blijven doen. Want wie weet betrapten we ze ooit een keer. Dank u wel.

De voorzitter: Die oproep om aangifte te doen kan ik alleen maar onderstrepen. Dan gaan we door naar de volgende vraag. Mijnheer Van Beek over pinautomaten.

De heer Van Beek: Ja, voorzitter, dank u wel. Ja, als ik naar buiten kijk dan zie ik de mooie kerstsferen verlichte toren van de Jacobskerk, door ABH City versierd. Dat ziet er heel mooi uit. Als ik iets lager naar buiten kijk, dan zie ik een pinautomaat. Dezelfde pinautomaat waar vorig weekend het krantenbericht over was met de voorzitter van ABH City en de voorzitter van de marktvereniging. Ja, en een bezorgd krantenbericht enige tijd geleden heeft mijnheer Jonker er ook al aandacht voor gevraagd. Ja, helaas is er nog geen oplossing voor gekomen. Het pinnen is een probleem in Winterswijk en ook het afstorten. Ondernemers die moeten met grote sommen geld haast de hele regio rond toeren om hun zuurverdiende centen kwijt te raken met alle gevaren van dien. Tot overmaat van ramp is deze pinautomaat nu kapot, vernield. Dat is natuurlijk te triest voor woorden, daar kunnen wij niets aan doen, daar kan het college niets aan doen. Maar het is wel een pinautomaat waar 60 duizend transacties per jaar op plaatsvinden. Reken maar uit wat dat per dag is. Op zaterdag staan daar hele rijen mensen voor. Wij willen eigenlijk het college verzoeken om toch

nog een keer met de banken of met Geldmaat in contact te treden om te kijken, ja sowieso het pinnen, maar ook het storten hoe dat verbeterd kan worden. vanmiddag ontving ik wel een bericht over het pinnen, maar ik ga ervanuit dat het een positief bericht over pinnen. En ik ga ervanuit dat de wethouder zo meteen daar iets uitgebreider antwoord op geeft, want die is er heb ik gehoord ook van op de hoogte. Maar voor het afstorten weet ik niet of dat bericht dan ook wel zo gunstig is. Dus wij vragen: alsjeblieft college, ga nog een keer in contact met die organisaties die dat verzorgen. Om toch te kijken dat onze Winterswijkse ondernemer, maar ook de burgers die een paar centen op willen nemen, weer goed gefaciliteerd worden. Want dit gaat niet goed zo. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Beek. Het woord is aan wethouder Tannemaat.

De heer Tannemaat: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, u hebt gelijk, mijnheer Van Beek. Het is niet goed zoals dat in Winterswijk geregeld is. En het is zelfs zo dat dat in heel veel grensplaatsen het geval is. We hebben ook heel veel Duitsers die hier natuurlijk komen, die kopen over het algemeen nog met cash geld. De problemen zijn inderdaad veelvuldig. Als ik met de hond daar voorbij loop, dan wil je niet weten hoe vaak er gescheld en gescholden wordt over het feit dat mensen, ook oudere mensen, daar geen geld kunnen pinnen. Heel vervelend. We hebben daar al een keer actie over ondernomen als college, dat weet u waarschijnlijk nog wel. Daarnaast ben ik als wethouder centrum hebben wij een brief geschreven naar Geldmaat en trouwens ook naar de Rabobank, samen met daar weer City. Nou, dat heeft niet veel uitgehaald, dat moet ik ook toegeven. Dus wat misschien nog wel mogelijk is, is dat ik een keer contact ga zoeken met mijn collega wethouders in de grensstreken, want in Venlo is het ook een probleem, en dat we gewoon eens een vuist gaan maken en zeggen: beste banken in Nederland, wij begrijpen dat u van het girale geld af wil, maar dat zal toch in de grensplaatsen een paar jaar later moeten. Want wij kunnen niet zonder. Onze gemeente staat er veel van afhankelijk, dus daar wil ik best een belletje aan wagen. En inderdaad, u had gelijk, het goede nieuws in ieder geval voor de locatie Rabobank is dat de eigenaar van de Rabobank een nieuw vijfjarig contract met Geldmaat heeft afgesloten en dat er nu dus weer een plek is om te pinnen. Daar komen zelfs twee automaten. Ik weet niet precies hoe het gaat met afstorten, ik neem aan dat dat daar ook kan, omdat dat dus allemaal nieuwe automaten zijn waar je zowel kunt storten als pinnen. Maar ik zeg u toe dat ik in ieder geval ook eens even in omliggende plaatsen ga informeren dat we daar nog eens een keer aandacht voor vragen. Het is inderdaad niet onze taak, maar wij zien het wel als een groot probleem. En als we wat kunnen doen op dat gebied, dan zullen we dat niet nalaten.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Mijnheer Van Beek.

De heer Van Beek: Ja, dank u wel, voorzitter. Een kleine vraag nog aan de wethouder. Want het afstorten, als dat via de pinautomaten mogelijk is, dat is natuurlijk een goed begin. Maar dat is niet fijn dat de ondernemers de hele dag opbrengsten en losse briefjes in die automaat moeten duwen. Het zou mooi wezen als er echt toch weer een veilige afstortautomaat komt, waar makkelijker afgestort kan worden in grote bedragen op een veilige manier.

De voorzitter: De wethouder.

De heer Tannemaat: Ja, ik geef u helemaal gelijk. Maar we hebben dat natuurlijk niet in de hand. Want je hebt natuurlijk ook verschillende banken. Maar we gaan dit meenemen, ik zal het meenemen in die brief die ik ga sturen naar mijn collega's. We zullen daar ook Geldmaat en eventueel ook de overkoepelende organisatie van de banken nog een keer op attent maken.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder Tannemaat. Dan gaan we door naar wederom een vraag van mijnheer Van Beek over een bedrijfsverzamelgebouw aan de Parallelweg.

De heer Van Beek: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, van de week reed ik langs de Parallelweg en daar zat een mooi bord verrezen dat er een nieuw bedrijf samen gebouwd wordt. Ik heb eens even gegoogeld wie dat ging bouwen, dat blijkt een vastgoedondernemer te zijn van buiten Winterswijk. Op zich niks mis mee dat die investeren dan in Winterswijk. Maar ja, ik stond toch wel een beetje te kijken. Want ik had eigenlijk verwacht van: nou, daar gaat een Winterswijkse ondernemer bouwen, daar komt eindelijk iemand die in de wachtrij stond, ja, die eigenlijk erg uit zijn jasje gegroeid was of op hete kolen zat om te bouwen. Maar wat zien we, dus een ontwikkelaar van buiten Winterswijk en niet een van de bedrijven in Winterswijk. Waarvan toch eigenlijk wel gedacht werd dat dat wel ging gebeuren. Dus ja, ik zou wel eens van de wethouder willen horen: waar zijn die Winterswijkse bedrijven die eigenlijk toch wel stonden te trappelen? Want het verwondert ons op deze manier.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Beek. Dan gaan we naar wethouder Klein Gunnewiek.

Mevrouw Klein Gunnewiek: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, het klopt dat er inderdaad een vastgoedontwikkelaar van buiten Winterswijk komt. Die gaat een bedrijfsverzamelgebouw bouwen met daarin zo'n 10 tot 12 units, 100 tot 200 vierkante meter. En dat is precies waar ook de markt om vraagt. En waar volgens mij ook heel veel Winterswijkse ondernemers en ook startende ondernemers een mooie plek kunnen vinden. En op het moment dat die kavel verkocht werd, toen waren er geen bouwplannen van Winterswijkse ondernemers die op die plek pasten. En gelukkig hebben ondernemers de vrijheid om ook buiten de grenzen van hun eigen gemeente te ondernemen. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, mijnheer Van Beek nog kort.

De heer Van Beek: Ja, heel kort. Nee, het is zeker geen betoog dat wij niet willen dat hier iemand van buiten Winterswijk hier bouwt. Maar het verwonderde ons, we hadden eigenlijk verwacht dat er wel een Winterswijker in de rij had gestaan om te gaan bouwen. En daarom deze vraag.

De voorzitter: Dank u wel. Daarmee kunnen we volgens mij het vragenhalfuurtje ... Oh, excuus, er is nog een vraag van mevrouw Poels ook. Excuus, mevrouw Poels.

Mevrouw Poels: Dank u wel, voorzitter. Beste college, collega raadsleden en mede Winterswijkers via de livestream. De agrarische sector in Winterswijk maakt zich ernstige zorgen over hun voortbestaan en kan wel wat politieke steun gebruiken. Ernstige zorgen zijn gerelateerd aan Natura2000 gebieden en de huidige voornemens in de landelijke formatiebesprekingen. Ik heb twee plaatjes aan Maarten toegestuurd die ik graag even met jullie zou willen delen. Op die twee plaatjes kunnen jullie zien wat de effecten van die Natura2000 gebieden op onze agrarische sector in Winterswijk zijn. Eerste is het overzicht van heel Nederland en de volgende zoomt specifiek in op Winterswijk. U ziet op het eerste plaatje dat de Achterhoek verder redelijk vrij is van Natura2000 gebieden, maar met name Winterswijk natuurlijk vier gebieden heeft. Ik zou graag het tweede plaatje zien. Maarten?

De voorzitter: Er gaat iets mis. Dat gaan we nu even kijken, de griffier is ermee bezig.

Mevrouw Poels: Oké. Ja, dank u wel. Hier zijn de vier Natura2000 gebieden. De roze ring eromheen dat zijn de extensiveringsbuffers van een kilometer rondom die gebieden, waarin eigenlijk het de boeren onmogelijk wordt gemaakt. De lichtoranje en gele gebieden, dat zijn de transitiegebieden

waarin de natuur voorop staat. En eigenlijk vindt men dat er bijna geen geschikte gebieden voor agrarische activiteiten in de gemeente Winterswijk zijn. Nou zijn onze agrariërs natuurlijk realistisch en nuchter, maar zij zijn ook de basis van ons Winterswijk en zeker ons mooie buitengebied. Wij kunnen hen toch ook niet in de kou laten staan? Dus niet tegenover elkaar staan, maar samen optrekken. En daarmee is de vraag aan het college of men meer druk kan en misschien ook wel wil uitoefenen naar die Haagse politiek, waar nu de onderhandelingen zoals u allemaal weet volop gaande zijn. Als is het maar om onze Winterswijkse boeren niet alleen te laten staan met het oplossen van het grote landelijke probleem. Dank u wel voor de aandacht.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar wethouder Klein Gunnewiek.

Mevrouw Klein Gunnewiek: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, allereerst, ik herken het kaartje. Maar volgens mij ligt dit nergens vast in beleid. Dus ik weet niet welk beeld hiermee wordt gepresenteerd, dat roept misschien al onrust op die er misschien niet hoeft te zijn. Ja, ook deze vraag heb ik natuurlijk al wel vaker gehad, hij wordt wat anders ingekleed nu. Maar de zorgpunten, die delen we met elkaar. Winterswijk is gek op Nationaal Landschap Winterswijk, ons cultuurlandschap, een landschap waar gewerkt wordt, waar gewoond wordt, maar waar ook onze vier Natura2000 gebieden, prachtige gebieden, heel erg belangrijk zijn. Ook bijvoorbeeld voor onze toeristische sector. Nou, ik zei al: de zorgpunten delen we. Daarom hebben we destijds ook een pleidooi opgesteld, dat hebben we samen gedaan met de partijen uit het buitengebied, en daarmee hebben we ook gelobbyd. En daarmee hebben we ook juist bij de provincie steun opgehaald voor de gebiedsgerichte aanpak. En dat is het proces wat we nu aan het doen zijn. En ik weet dat Den Haag met een warm hart meekijkt. Zij vinden dit een hele goede manier om samen met het gebied aan de slag te gaan richting een toekomst. Een toekomst voor onze boeren, maar ook voor het wonen, werken, voor onze Natura2000 gebieden in Winterswijk. En ja, ik roep de raad ook op om via eigen partijlijnen, want u bent ook volksvertegenwoordiger, aandacht te vragen in Den Haag. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Mevrouw Poels.

Mevrouw Poels: Dank u wel voor uw antwoord. Allereerst de onrust die door die kaartjes ontstaan. Dit zijn kaartjes die vanuit de sector en vanuit de betrokkenen zelf verstuurd zijn. En sterker nog, er is een artikel geweest in De Boerderij, een vakblad van de agrarische sector. Dus daar zal die onrust niet groter door worden, dat even als toelichting. Nou, ik ben blij om te horen dat de lijn niet alleen naar de provincie gevonden wordt, maar dat die ook doorgetrokken wordt naar landelijk. Wij zijn inderdaad ook van mening dat het goed is om die aandacht te blijven houden. Terwijl de vraag hoeveel invloed je kunt uitoefenen, maar als je niks van jezelf laat horen dan zal de invloed helemaal nihil zijn. En zoals u weet ...

De voorzitter: Mevrouw Poels, wil u met een vraag komen voor de wethouder ook?

Mevrouw Poels: Ja, ik wou als laatste nog even bevestigen dat wij, zoals u ook weet, onze lijn naar Den Haag nu ook hebben. En tot slot draagvlak in de Achterhoekraad de komende vergadering ook willen gaan aankaarten. Dus wij gaan ons uiterste best doen om het onder de aandacht te brengen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Volgens mij is er ook geen vraag meer aan de wethouder gesteld. Dus daarmee kunnen we nu het vragenhalfuurtje afsluiten echt. Dank u wel, mevrouw Poels.

Open debatronde

De voorzitter: Dan gaan we naar de open debatronde. Iemand behoefte aan de open debatronde? Dan vraag ik om dat even in de chat aan te geven. Dat is niet aan de orde. Dan sluiten we ook dat onderdeel af.

A. Akkoordstukken

De voorzitter: En dan kijk ik met u naar de akkoordstukken. Daar staan de transitievisie warmte, de vaststelling bestemmingsplan Oude Bochtsebaan 13, de verlenging aanwijzing stichting lokale omroep Winterswijk als publieke omroep voor Winterswijk, de tweede bestuursrapportage 2021 van SDOA en de actualisatie APV 2021. Ik kijk even of er behoefte is aan stemming. Dat is niet het geval. Dan stellen we deze stukken hiermee vast en gaan we door naar het volgende agendapunt.

B. Bespreekstukken

B.6 Niet-bedrijfsmatig geëxploiteerde recreatieparken

De voorzitter: De niet-bedrijfsmatig geëxploiteerde recreatieparken. Daarvoor zijn twee amendementen aangediend. Ik vraag u allemaal even om aan te geven in de chat als u het woord wil. En ik stel voor om eerst de indieners van beide amendementen, de VVD en Voor Winterswijk, aan het woord te laten. En dat doe ik en dan begin ik bij mijnheer Te Gronde namens de VVD.

De heer Te Gronde: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik moest even het stuk erbij pakken. Ja, volgens mij ook nu we alle insprekers gehoord hebben kunnen we concluderen dat de recreatieparken in Winterswijk, of tenminste de niet-bedrijfsmatig geëxploiteerde recreatieparken, al een langlopend dossier is. En daar is natuurlijk al heel wat gebeurd de afgelopen jaren daarin. Er is al een keer een slag gemaakt met mensen die een persoonlijke beschikking kregen om te mogen wonen. Maar dit dossier gaat denk ik nooit gesloten worden op deze manier. En als we kijken naar het stuk wat het college nu voorstelt, dan zien we eigenlijk een stuk dat heel generiek is, dat over alle parken heen wordt uitgerold. Maar wat daarmee misschien wel toch iets tekort doet aan de verscheidenheid van parken die we in Winterswijk kennen. We hebben het veel over het Rommelgebergte gehad. En alleen daar al zie je natuurlijk tussen de verschillende kleine parkjes die daar zitten dat er al veel verscheidenheid is, dat daar ook niet misschien een lijn binnen de parken te trekken valt. Maar dat ook met de andere parken er veel verschil zit. En dat hebben de insprekers denk ik ook aangegeven. Dus wat de VVD betreft is dit stuk te generiek. En hoewel wij ons eigenlijk in hoofdlijnen prima erin kunnen vinden dat je een keer moet zeggen van: en nu is de discussie afgelopen, denken wij dat het stuk niet helemaal volledig is. En wij zouden graag zien, en daarmee hebben we ook ons amendement bedoeld, om toch nog wat meer maatwerk voor de individuele parken mogelijk te maken, zodat uiteindelijk als een park dat zou willen in meerderheid, dat je uiteindelijk daar ook maatwerk zou kunnen geven. Want volgens mij is toch de gemeente Winterswijk ook een gemeente die graag maatwerk wil leveren. En daarmee komen we eigenlijk bij het amendement. Zoals gezegd is het vooral bedoeld om te kijken van: welke parken zouden nou echt op een andere manier te werk willen gaan? Met name die parken waarvan je kunt aanvoelen dat ze nooit de recreatieve functie goed zullen gaan vervullen. Wel willen wij graag dat er ook wel een meerderheid is dan die aan het plan meewerkt. En dan komen we ook even bij de beslispunten. In ieder geval om er een punt aan toe te voegen, dat is om open te staan voor de initiatieven van parken die zelf willen werken aan het omzetten naar een woonbestemming, onder de randvoorwaarde dat er een minimale steun van 90 procent van de eigenaren op het betreffende park is voor een bestemmingsplanwijziging. Punt B, de

ligging van de niet-bedrijfsmatig geëxploiteerde recreatiepark zodanig is dat omzetten naar wonen geen onevenredige planschade voor anderen oplevert. En wat het onevenredig is, ja, dat moet gewoon heel duidelijk zijn. Bijvoorbeeld dat het een ander dusdanig in zijn eigen vrijheid wordt beperkt dat daarmee de schade ontstaat. En eigenlijk is het natuurlijk ook wel aerotechnisch goed geregeld, maar willen we dat toch nog graag even de parken daar zelf van bewust maken. C, het voor de gemeente een kostenneutrale bestemmingsplanwijziging is, zowel voor de planprocedure als voor de omzetting naar de openbare ruimte. En daarmee willen we eigenlijk zeggen van: als je dan als park die slag wil maken en je wil naar wonen, dan moet het voor de gemeente ook geen geld kosten. Dus als die openbare ruimte aangepast moet worden, het riool of misschien moet er inderdaad zoals mijnheer Van Beek al eerder zei een trottoir worden aangelegd. Dan moeten die kosten ook voor het park zijn. Want ik geloof dat er in deze raad ook nog wel eens ideeën zijn dat als die omzetting plaatsvindt, dat mensen daar een gouden neus aan verdienen. En dat is niet onze insteek. Het is echt de insteek: het moet bijdragen aan de kwaliteit van het park als het een woonwijk wordt. Dan het laatste punt. Ja, het moet voldoen aan het landelijk afwegingskader wonen en recreatie-wonen. Daar is een landelijk afwegingskader voor, daar staan eigenlijk alle ruimtelijke aspecten in benoemd. En daarmee voorkom je ook eigenlijk, ja, dat er eigenlijk niet zonder valse voorwendselen een omzetting wordt bedacht. Dan heb je ook eigenlijk als gemeente wel een instrument in handen dat dat op een zorgvuldige en goede manier gedaan kan worden. Voorzitter, dat is eigenlijk ons voorstel. We hopen natuurlijk ook graag te horen van de mensen die misschien het amendement niet zien zitten hoe zij dat dan zien en hoe we deze parken ook toekomstbestendig gaan houden.

De voorzitter: Interruptie van mevrouw Prinsen.

Mevrouw Prinsen: Ja, dank u wel, voorzitter. Want ik heb eigenlijk wel twee vragen aan mijnheer Te Gronde. En eigenlijk de eerste is, een van de voorwaarden is dat het de gemeente geen geld mag kosten en ook de omzet in de openbare ruimte niet. Maar stel dat dit een woonwijk zou worden, dan lijkt het mij automatisch ook dat die wegen openbaar toegankelijke wegen worden en dat de gemeente verantwoordelijk zal zijn voor het onderhoud, net als van elke andere weg. Hoe ziet u dat voor u met het mag de gemeente geen geld gaan kosten? Dat is de eerste vraag even.

De voorzitter: Mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Ja, voorzitter, dat is eigenlijk heel simpel. Dat is net als bij het aanleggen van een nieuwe woonwijk. Op het moment dat wij straks bijvoorbeeld, ik noem maar wat, Tuunterveld als woonwijk gaan aanleggen. Ja, dan heb je daar ook een situatie dat de ontwikkelaar in eerste instantie daar middels een overeenkomst moet zorgen dat dat wordt gedaan. En uiteindelijk het beheer natuurlijk, ja, dat gaat uiteindelijk straks uit de pot van de gemeente. Van de andere kant kun je ook verwachten als een recreatiewoning wordt omgezet naar een woonbestemming, dat de WOZ-waarde ook toeneemt en dat er daarmee ook extra geld naar de gemeente toevloeit, waarmee je die onderhoudskosten zou kunnen dekken. En extra woningen betekent volgens mij vanuit het gemeentefonds ook extra geld.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Prinsen nog.

Mevrouw Prinsen: Ja, en dat is eigenlijk de volgende. Want een van de sprekers zei het vorige week bij de commissie ook al, maar de recreatieparken die zijn nu op dit moment, de huisjes staan niet leeg om het zo maar te zeggen. Dus er is een behoefte aan welke mate dan ook van recreatie. Als het nou gaat om toeristisch recreëren of een tweede woning. Stel dat we nou deze parken om

gaan zetten naar woonwijken. Stelt de VVD dan ook voor om nog weer nieuwe plaatsen in Winterswijk aan te wijzen om daar weer nieuwe recreatieparken te gaan realiseren?

De voorzitter: Mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Twee dingen daarover. Ik denk dit amendement is ook vooral bedoeld om parken die dat zelf willen, dus dat zijn parken waarvan de mensen zelf zeggen van: nou ja, wij hebben liever die woonbestemming dan een recreatiebestemming. Dat zullen vooral de parken zijn waar denk ik mensen zelf recreëren. We hebben al gehoord de situatie, mensen die in het verleden een extra huis in de kern hebben moeten kopen om daar officieel te wonen, die eigenlijk toch de grootste deel van de tijd in de recreatiewoning zitten. Dus ik denk dat dat effect wel meevalt. Plus wij zeggen ook van 90 procent van het park moet het ermee eens zijn. En daarmee geeft het ook denk ik wel aan als ze dat zeggen dat dus eigenlijk die woningen voor de recreatieve externe markt, noem ik het dan maar even, minder geschikt of gebruik van wordt gemaakt. Dan de tweede vraag van: zien wij dan elders nieuwe parken opdoemen? Nou, ik denk dat we als Winterswijk zuinig moeten zijn op de ruimte die we hebben. We hebben natuurlijk commercieel geëxploiteerde parken. Ik denk dat als je naar de toekomst kijkt, dat daar met name de ruimte moet zitten, omdat je daar de centrale verhuur bijvoorbeeld al goed geregeld hebt. We zien vooral bij veel parken in Winterswijk die niet zeg maar commercieel zijn, ja ze zijn wel commercieel maar niet bedrijfsmatig worden geëxploiteerd, dat vooral de verhuur ... En we hebben natuurlijk gehoord van de Olden Bongerd, dat is een uitzondering denk ik, dat het voor de rest inderdaad vooral onderhandse huur is. En nou ja, ik denk dat we als Winterswijk als we echt kwalitatief goed op de kaart willen staan, dat je dat het best mogelijk bij toch de centraal geregelde verhuur moet doen. Dus wij zijn niet meteen voor nieuwe aanleg van nieuwe parken, al zeg ik er wel bij: als er gewoon een heel goed plan komt, dan moet je daarvoor openstaan, dat lijkt me wel. Maar we zullen niet op voorhand nu gebieden gaan aanwijzen waarvan wij als VVD zeggen van: nou ja, daar mag wel een nieuw park komen.

De voorzitter: Mevrouw Prinsen nog.

Mevrouw Prinsen: Ja, want ik hoor mijnheer Te Gronde zeggen van: ja, maar als een meerderheid van de mensen die op dit moment op zo'n park zitten daarmee instemmen, dan zal er verder niet echt behoefte zijn aan een recreatiewoning. Maar er is toch juist heel bewust een groep die een tweede woning heeft om te recreëren in het weekend. En door hem nu om te zetten kunnen zij daar nog steeds gebruik van maken. En op het moment dat zij zelf stoppen met het recreëren in hun tweede woning, in hun recreatiewoning, dan verkopen ze het als reguliere woning en dan daarmee is het klaar. Dan is toch de recreatiefunctie is compleet weg. Maar wat is het belang van de huidige eigenaren erbij om te zorgen dat hun woning ook na hen nog steeds als recreatiewoning kan worden gebruikt. Daar hebben zij toch zelf ook geen enkel belang bij, of zie ik dat verkeerd?

De voorzitter: Mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Nou, ik denk dat het heel specifiek voor de parken is waar je die 90 procent haalt, dat daar het grootste deel inderdaad zegt van: nou, wij hebben die woonbestemming omdat het gewoon een woning is van iemand zelf die er nog een woning naast heeft. Dus die andere woning die komt dan als woning op de markt. Nou, dan kan je meteen een stukje krapte op de woningmarkt netjes mee oplossen. Ik bedoel, dat zullen geen grote getallen zijn, maar het helpt altijd een beetje. Ja, en als dan zo'n woning op termijn overgaat naar iemand anders die er een woning van heeft, ja, dat maakt op zich niet uit volgens mij. Want dan heeft het al die woonbestemming en dan is het gewoon een reguliere woning. Dat vraag je natuurlijk nu ook niet bij een andere woning. En als

mensen vinden, stel die 10 procent zegt: wij willen het graag als recreatie houden. Nou ja, goed, ik denk dat het aan het college is om te kijken hoe je daarmee om kunt gaan. Want misschien kun je daar nog wel een dubbelbestemming op zetten dat mensen daar toch een recreatieve functie op houden als ze dat graag willen blijven verhuren.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Te Gronde. Dan gaan we door naar mijnheer Jonker met een interruptie.

De heer Jonker: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, wij vroegen ons eigenlijk af wat er nou niet helder is bij de VVD aan het woord recreatiewoning. Ik bedoel, mensen hebben dit gekocht met een duidelijke bestemming daarop. En ik zie het straks in de toekomst op wel meer plekken dat mensen denken van: goh, leuk een recreatiewoning, laat ik daar maar gewoon een woning van maken want dat is nogal gunstig voor mijn financiële positie. Dus daarbij snappen wij ook niet hoe je dit ooit budgetneutraal kunt maken als je dit wil gaan doen. De gemeente zal hier toch echt voor kosten gaan opdraaien. Want je houdt gewoon kosten daarvoor in de toekomst. En wat is dan de juridische basis daarvoor dat we dat nu even zo regelen? Ik denk dat als iemand daar die woonbestemming krijgt en zegt van: ja, de gemeente heeft de boel weer niet voor elkaar of dan kunnen wij er weer voor opdraaien. Dus wij zijn eigenlijk waren wij het helemaal wel eens met de inspreker van den Olden Bongerd. Waar is de verantwoordelijkheid van de mensen op deze parken zelf? Kijk, mijnheer Den Olden Bongerd ...

De voorzitter: Dit is een interruptie, hè, dus u kunt vooral een vraag stellen ook aan mijnheer Te Gronde.

De heer Jonker: Ja, dan rond ik af, voorzitter, u heeft gelijk. Daar zie je dat het goed geregeld is bij het park van mijnheer Den Olden Bongerd en die hebben dat gewoon goed met elkaar opgepakt met statuten. Zou dat ook niet voor de andere parken kunnen? En vindt de VVD niet dat daar ook een verantwoordelijkheid ligt van de recreanten zelf? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Ja, voorzitter, om maar even met het laatste te beginnen. Het is natuurlijk een illusie om te denken dat een park, waarvan eigenlijk een meerderheid zegt van: wij willen helemaal geen recreatiebestemming meer, dat het daar juridisch geregeld gaat worden via de notaris dat je daar centraal moet gaan verhuren, dat je centraal geld bij elkaar moet gaan brengen. Dat gaat niet gebeuren en dat kun je ook juridisch niet afdwingen, omdat die parken op een andere manier ontstaan zijn. Dus dat is onmogelijk. Twee, u wijst naar de kosten in de toekomst. Ja, dat geldt voor elke woonwijk, daarom hebben we ook een budget als gemeente voor onderhoud van de wegen en voor onderhoud van de openbare ruimte. En zoals ik al aangaf, als je het aan de voorkant helemaal op het niveau brengt zoals de gemeente wil, dan gaat het daarna gewoon mee in de algemene kosten van het onderhoud van de openbare ruimte. En daar krijg je dan ook middelen voor, daar is het gemeentefonds ook voor een deel in voorzien. De OZB gaat waarschijnlijk omhoog, daar krijg je meer geld voor. Dat zijn allemaal middelen die je in kunt zetten, net als bij een reguliere woonwijk waar je dat ook doet. Dus in die zin zie ik het probleem niet. En dan nog, u zegt van: ja, iedereen gaat maar zomaar omzetten. Nou, dat is niet het geval. Want we hebben het hier over de niet centraal zeg maar, de niet-bedrijfsmatig geëxploiteerde vakantieparken. We hebben het niet over solitaire woningen, want daar gaat het niet om. We gaan dus niet de recreatiewoningen die her en der in het buitengebied staan gaan we omzetten naar woningen, dat is zeker niet de bedoeling. Dus het gaat echt puur over die parken die het voor elkaar krijgen om 90 procent van de eigenaren zover te krijgen

dat ze de omzetting doen. Die moeten daar zelf dan ook nog een keer flink de portemonnee voor trekken. Dus wij denken dat we hiermee wel ruimte bieden, maar dat er niet hele grootschalig gebruik van gaan maken. En dan is dus het probleem ook niet zo heel groot, op dat moment.

De voorzitter: Mijnheer Jonker. Wil u nog reageren? Anders gaan we door.

De heer Jonker: Ja, misschien nog wel even een vraag. Stel dat er een ondernemer komt die denkt van: goh, die mogelijkheid is nu geboden voor dit park. En die gaat al die mensen die daar een recreatiewoning hebben eens even aanschrijven en zeggen van: weet je, ik koop jullie hele handel in een keer op en ik maak er een mooie woonwijk van, daar verdien ik goed veel geld aan. Hoe ziet u dat? Dit is toch niet wat we willen met zijn allen hier?

De voorzitter: Mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Ja, voorzitter. Ja, het blijft me verbazen dat geld verdienen blijkbaar niet mag meer in Nederland. Als die kans geboden wordt en er is iemand die de portemonnee trekt om een park op te kopen en dat om te zetten naar een vakantiepark met hoogwaardige kwaliteit, prima. Maar is er iemand die zegt: ik trek de portemonnee om het om te zetten naar een woonwijk, net als een ander misschien ook een stuk grond kan kopen en daar woningen kan gaan exploiteren, ja, daar zien wij het verschil niet in. Een woonwijk is een woonwijk en wij willen heel graag meer woningen erbij. Nou, door het omzetten van misschien enig park in Winterswijk krijg je meer woningen op de markt. Dubbele bewoning is dan niet meer aan de orde, dus dan komen er gewoon woningen vrij. Nou, in deze tijd met deze woningkrapte lijkt me elke woning die nu vrijkomt lijkt me heel gunstig.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mijnheer ... O, mijnheer Jonker nog.

De heer Jonker: Ja, nog een laatste. Volgens mij wil de hele raad meer ruimte voor woningen, dus daar kun je je al bijna niet meer mee onderscheiden, geloof ik. Ik denk ook niet dat dat de bedoeling is. Maar we hebben nooit gezien dit als een extra woonwijk hier op deze locatie, daar zijn betere locaties voor. Dit is een perfecte locatie om te recreëren, maar niet om permanent te wonen. In ieder geval niet voor WB.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mijnheer Zuiderveld.

De heer Zuiderveld: Ja, voorzitter, dank u wel. Ja, eigenlijk gaf mijnheer Te Gronde in zijn laatste staartje al de nabrander waar ik een vraag over heb. Want hij had het eerst over hoge OZB-opbrengsten. Dus ik wou mijnheer Te Gronde vragen, nou het is bijna al eigenlijk een retorische vraag, u ziet dit als een mooie kans om sneller naar de door de VVD gewenste 31 duizend inwoners te groeien. Toch?

De heer Te Gronde: Nee voorzitter, dan vergist mijnheer Zuiderveld zich. Want de VVD wil graag naar 35 duizend inwoners.

De heer Zuiderveld: Is het ook een idee, voorzitter, dit is misschien toch een mooie aanvullende vraag, om de bewoners van het AZC dan tot echte Winterswijkers te maken?

De voorzitter: Mijnheer Te Gronde, volgens mij draaien we nu iets van het onderwerp af, als je het hebt over niet-bedrijfsmatig geëxploiteerde recreatieparken, dat heeft niet zo heel veel met het AZC te doen. Dus volgens mij moeten we even terug naar het onderwerp, tenzij mijnheer Zuiderveld nog

een interruptie heeft op mijnheer Te Gronde. En anders vraag ik mijnheer Te Gronde om door te gaan.

De heer Zuiderveld: Nee, voorzitter. Ik voer straks nog apart het woord.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Ja, voorzitter, ik was eigenlijk klaar met mijn betoog. Om nog even af te ronden van: wij zien in ieder geval dat er een aantal parken in Winterswijk zijn waarvan je echt kunt zeggen het is een illusie om te denken dat dat ooit nog een florerend recreatiepark wordt. Aan de andere kant zien wij dat er een tekort is aan woningen en we zien parken waarvan de eigenaren zelf zeggen van: laten we het omzetten. Dus ik zou zeggen: laten we niet blijven hangen in ons eeuwige gelijk van: het moet blijven zoals het is. Mevrouw Griep zei dat ook al. En laten we de parken zelf het initiatief en de kans geven om die verandering te pakken die ze zelf willen. Want voor degenen die niet met het amendement mee willen gaan, het andere deel blijft er ook gewoon in staan.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Te Gronde. Dan gaan we door naar mijnheer Van Beek namens Voor Winterswijk.

De heer Van Beek: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, Winterswijk is goed bedeed met de niet-bedrijfsmatig geëxploiteerde recreatieparken. Ja, het nu voorliggende nieuwe beleid, ja, wij zien dat toch wel een beetje dat het toch de makkelijkste gelijkmatigste weg inslaat daarvoor. Ja, u hoopt hier niet te veel werk aan te krijgen, laat het maar zoals het is. U staat wel open voor initiatieven van de parken die zelf willen werken aan hun recreatieve toekomstbestendigheid. En dat u de bal in de kortste dag ook bij de eigenaren legt, ja, daar kan Winterswijk natuurlijk ook achter staan. Het is tenslotte hun eigendom en daar zijn zij zelf verantwoordelijk voor. Het streven naar 90 procent draagvlak per park is een goede start om in gesprek te gaan. Wij vinden het wel jammer dat het Rommelgebergte nu als één park aanmerkt, terwijl het eigenlijk zes parken zijn. Ja, twee kleintjes die niet echt samenwerken en vier georganiseerde parken. En die hebben echt ieder een eigen verschillend DNA. De inspreker gaf dat vanavond ook al aan. Dit verschil in DNA dat maakt het eigenlijk nagenoeg onmogelijk om bij het maken van plannen voor de toekomstbestendigheid van zo'n park de gevraagde 90 procent draagvlak te krijgen. Dat gaan ze nooit eens worden. Eigenlijk wordt door dit stuk, door die parken samen te voegen, worden die parken gegijzeld, ze komen niet verder. En of dat goed is voor de toekomstbestendigheid van die parken in wat voor vorm dan ook, Voor Winterswijk gelooft niet dat het op deze manier goed is. Om deze reden dient Voor Winterswijk amendement 2 in. We beschouwen het Rommelgebergte als zes afzonderlijke parken en laten het besluit om samen te werken bij hen. Als ze samen willen werken, dan kan dat natuurlijk altijd. Het samenvoegen zal in dit geval remmend werken. Positieve vooruitgang bij afzonderlijke parkdelen zou juist de anderen eerder stimuleren dan het remmende gevolg van het samenvoegen van het park. Goed voorbeeld zal ook hier goed doen volgen. Zoals ook tijdens de commissievergadering al aan de orde kwam, mevrouw Ten Dolle van D66, zou het mooi wezen als er toch voor spoedzoekers, ja, tijdelijke bewoning toch iets meer ruimte komt op die parken. Desnoods gewoon binnen de recreatiebestemming.

De voorzitter: Interruptie van mijnheer Jonker.

De heer Jonker: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, op zich kunnen wij het met u eens zijn en dat geldt ook denk ik voor het amendement van de VVD hoor, dat die 90 procent natuurlijk heel moeilijk haalbaar is. Dus waarom dien je dat opnieuw in? Maar even naar u, mijnheer Van Beek. U ziet de mogelijkheid

ook voor zich dat er dan op verschillende postzegeltjes allemaal weer verschillende bestemmingen komen. Dus dan krijgen we ergens een klein woonwijkje in een bos, een stukje, waarschijnlijk wel. En waarom kijken we dan niet op nog kleinere schaal, in plaats van zes delen door 12. Of waarom niet gewoon per huisje? Want dan, ja, waar houdt het dan op, op een gegeven moment? Dus dan krijg je op een gegeven moment toch weer die postzegeltje wonen daar. Vindt u dat niet een risico?

De voorzitter: Mijnheer Van Beek.

De heer Van Beek: Dank u wel, voorzitter. Ik praat met het niet samenvoegen eigenlijk niet eens alleen over woonbestemming. Want we moeten er natuurlijk niet vanuit gaan dat nou al die parken ineens een woonbestemming aan gaan vragen. Maar gewoon ook andere vormen om het park toekomstbestendig te maken, daar moet je het wel eens zijn met elkaar. En u en ik, we weten allemaal dat het Rommelgebergte, dat die DNA's van die parken verschillen. Van oudsher al, van begin af aan wat de inspreker vanavond ook al zei: fiets er maar eens doorheen en dan kan je het zien. En dit samengevoegd laten, dat blokkeert gewoon de weg om het eens te worden. Daar wordt nooit of te nimmer wordt daar 90 procent van de mensen het eens. En de woonbestemming buiten beschouwing te laten, dan zullen er ook geen andere positieve dingen gebeuren op die parken. Al is dat het opknappen van de wegen of noem maar op, dat gebeurt dan ook niet. En juist om daar kans en ruimte in te bieden zou het mooi zijn als eigenlijk dat spul ontvlochten blijft. Dat die parken hun eigen DNA blijven behouden en ieder op hun eigen niveau een aanvraag in kunnen dienen of een plan in kunnen dienen.

De voorzitter: Ja, mijnheer Van Beek gaat verder.

De heer Van Beek: Ja, in de commissievergadering kwam het ook al aan de orde dus dat verruimen voor tijdelijke woningen voor spoedzoekers binnen de recreatieve bestemming, dat zou mooi zijn. Zeker met de huidige krapte op de woningmarkt. En daarom kunnen wij ook, ja, zijn we ook graag mede-indiener van het amendement van de VVD. Als zo'n park het eenmaal eens is met elkaar, waarom zou dat niet kunnen? En wij hebben niet de illusie dat nu alle parken in de rij staan, een enkel park heeft het al goed voor elkaar en die zullen die kosten voor lief nemen. Maar ik zie ook wel parken waar het echt in de papieren gaat lopen als ze aan de gemeentelijke standaard zullen moeten voldoen qua infra. Dus wij hebben ook niet de illusie dat nou ineens alle parken in het rijtje staan en met 90 procent steun van hun inwoners om te vormen naar een woonwijk. Dat gaat niet gebeuren, dat weten wij zeker. Dus wat dat betreft wat ons betreft dienen wij graag het amendement mede in. En met de voorwaarde dat echt die parken, ja, toch in de buidel gaan tasten om aan alle voorwaarden te voldoen. Dit was het einde van mijn betoog voorzitter, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Beek. Dan gaan we naar mevrouw Prinsen namens de fractie van het CDA.

Mevrouw Prinsen: Ja, dank u wel, voorzitter. Raadsleden en andere digitale volgers van deze vergadering. Het zal voor u allen geen verrassing zijn dat het CDA op dit onderwerp niet van standpunt is veranderd in de afgelopen jaren en dat ook vanavond niet zal doen. Een recreatiepark is om te recreëren en niet om te wonen. Recreëren kan op verschillende manieren. Door mensen die een recreatiewoning als tweede woning hebben en door toeristen. Het uitgangspunt is dat recreatiewoningen niet zijn bedoeld om permanent te wonen. Uiteraard respecteert het CDA de situatie waarvoor een vergunning is verleend. Wel vindt het CDA dat ook voor elke koper duidelijk was dat zij een recreatiewoning kochten. Met het voorstel van het college zou de conclusie van het CDA dan ook heel simpel kunnen zijn. De uitkomst staat ons aan, dus daarmee is het akkoord. Dat is

echter wat het CDA betreft wel te kort door de bocht. We willen de besluiten die we hier nemen ook zorgvuldig nemen. En met dat in gedachten heeft het CDA een aantal open eindjes waarvan we hopen dat het college ons een afdoende antwoord kan geven of een toezegging kan doen. Waar het is naar ons idee om gaat is verwachtingenmanagement.

De voorzitter: Er is een interruptie van mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Ja, dank u, voorzitter. Ja, de vraag die ik heb voor mevrouw Prinsen is, u zegt van: ja, mensen hebben geweten wat ze kochten, een recreatiewoning, en dat gaan we niet omzetten naar wonen. Maar het komt natuurlijk veel vaker voor dat een bestemming wordt gewijzigd naar een andere bestemming, ondanks het feit dat mensen het gekocht hebben. We gaan wel eens van agrarische bestemming naar wonen, we gaan wel eens van kantoor naar wonen. Dus in die zin, wat maakt het hier anders? Waarom zou het hier niet kunnen?

Mevrouw Prinsen: Ja, waar het hier natuurlijk om gaat is dat dit niet een individueel perceel is ergens tussen al heel veel andere woningen. Het gaat hier echt gewoon om een compleet park. Wat ook in die hoedanigheid als recreatiepark is opgezet, is gebouwd en op die manier ook functioneert. Of in elk geval grotendeels heeft gefunctioneerd. En dat is natuurlijk wel een wezenlijk onderdeel dan als het gaat om een solitair perceel ergens in een buitengebied wat een bedrijfsbestemming had en waar een bedrijfswoning omzetten naar een reguliere woning. Dan gaat het om één woning die daar al stond. Dat is een wezenlijk verschil ten opzichte van een compleet recreatiepark omzetten.

De voorzitter: Mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Ja, nog een vraag. Mevrouw Prinsen, u geeft zelf aan van: het heeft ooit gefunctioneerd als recreatiewoning. Maar bent u het dan niet met mij eens dat als we met zijn allen kunnen zien dat het nooit meer die recreatiefunctie gaat krijgen, dat het dan toch ook heel gebruikelijk is om het om te zetten naar eigenlijk het feitelijk gebruik? Dat is toch aerotechnisch gezien verantwoord?

Mevrouw Prinsen: Nee, dat ben ik niet met mijnheer Te Gronde eens. Het feit dat nu een aantal woningen niet meer in gebruik zijn als recreatiewoning, dan wel omdat ze objectgebonden dan wel een persoonsgebonden vergunning hebben voor nu al dan niet tijdelijk permanent bewonen van zo'n woning, dat wil niet zeggen dat het daarna ook niet meer als recreatiewoning gebruikt gaat worden. En we zijn het eens dat, althans laat ik het zo zeggen, ik kan ook de inspreker van Nieuw-Beusink volgen dat als dat park nu op dit moment niet een toeristische functie heeft, dat het dat ook niet gaat worden. Maar dat is ook niet erg. Ook het gebruiken als tweede woning is ook een vorm van recreatief bewonen. En er is mij niet bekend waarom op het moment dat de huidige permanente bewoners zijn vertrokken, waarom het dan niet weer gewoon als tweede woning in gebruik kan worden genomen.

De voorzitter: Mijnheer Te Gronde nog. Nee? Dan gaat mevrouw Prinsen door.

Mevrouw Prinsen: Ja. Nou ja, waar ik over begon is dat het naar ons idee dus gaat om verwachtingenmanagement. En we hebben vorige week en ook vanavond verschillende sprekers gehoord met eigenlijk allemaal, op een na, allemaal de boodschap dat ze zich niet gehoord voelen of niet het gevoel hebben dat er iets met hun reactie of zienswijze is gedaan. Als ik echter het plan van aanpak lees, dan is daarin opgenomen dat andere parken op het proces mee kunnen kijken. En vervolgens is er op 8 juli een bijeenkomst waar ook de andere parken inhoudelijk konden reageren,

evenals de acht weken erna. Wij vragen ons dan af waar dit verschil in verwachtingen vandaan komt. Hoe zit het hier met het verwachtingenmanagement? Kan het college aangeven hoe zij daarnaar kijkt? En daarnaast zou ik ook graag vragen of de wethouder zou willen reageren nog op de insprekers en dan met name op het punt dat een specifiek onderzoek per park zou worden gedaan. En dan gaat het met name om de parken binnen het Rommelgebergte. En dat er nu een onderzoek is gedaan naar het gehele Rommelgebergte. In het kader van verwachtingsmanagement voor het Rommelgebergte door de verschillende parkjes binnen het Rommelgebergte, met ook bijna een kwart aan permanente bewoners, is er een enorme diversiteit binnen het Rommelgebergte aan juridische status, gebruik, onderhoud en toekomstverwachting. Het college wil wel het hele Rommelgebergte als een park beschouwen. Het zal daardoor enorm lastig zijn om een totaalplan te krijgen waar 90 procent van de eigenaren mee in kan stemmen. Wat is hierbij de verwachting van het college? En aan de andere kant zien we ook dat er zeker op termijn wat moet gebeuren als het park attractief moet blijven en dat het geen tien jaren meer moet zijn. Heeft het college dat dilemma ook en ziet het college hiervoor een mogelijke oplossing? Bijvoorbeeld in het aanpassen van het percentage. In het kader van verwachtingenmanagement voor alle recreatieparken, wat kan de gemeente zelf actief doen om verdere verslechtering van het Rommelgebergte te voorkomen? En zijn er eventueel mogelijkheden met de komst van de omgevingswet waarin het ook mogelijk wordt om geboden op te leggen? Dus niet alleen verboden, maar ook geboden. En in het kader van verwachtingenmanagement voor Nieuw-Beusink. Het verzoek van Nieuw-Beusink is ons helder. Wij delen echter het standpunt van het college. Er is nu geen reden om over te gaan tot het omzetten naar wonen. Het feit dat het kan wil niet zeggen dat het moet. Recreatief gebruik kan op verschillende manieren, zowel door toeristisch gebruik maar ook door recreatief gebruik, door mensen die het als tweede woning gebruiken. Nieuw-Beusink ziet het niet gebeuren dat het park als toeristisch park wordt gebruikt. Dat is ook geen probleem. Het gebruik met tweede woningen is ook conform de bestemming. Speeltuintjes en zwembaden zijn daar niet noodzakelijk. In het afgelopen decennium is er actief gehandhaafd ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Van Beek.

De heer Van Beek: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, mevrouw Prinsen had het net over de mogelijkheden van het opleggen van geboden. Maar ik zou graag van mevrouw Prinsen horen wat voor geboden zij dan zou bedoelen.

De voorzitter: Mevrouw Prinsen, welke geboden?

Mevrouw Prinsen: Dat is dus precies de vraag die ik aan het college stel. Maar ik weet dat er mogelijkheden zouden kunnen gaan ontstaan op het gebied van onderhoud of inrichting van soort van de openbare ruimte op die parken. Precies weet ik het ook niet, dus daarom stel ik ook die vraag aan het college. In het afgelopen decennium is er actief gehandhaafd op permanente bewoning. Bewoners zijn verhuisd met een dwangsom in het vooruitzicht, wetende dat ze in een recreatiewoning zitten. Eigenaren hebben de woning gekocht, wetende dat het een recreatiewoning is. En zonder de gerechtvaardigde verwachting dat het een reguliere woning zou worden. inmiddels is het amendement ingediend, maar daar willen wij geen valse verwachtingen scheppen en vooraf duidelijk zijn. Wat het CDA betreft zijn en blijven recreatiewoningen om in te recreëren. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we door naar mijnheer Zuiderveld.

De heer Zuiderveld: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, eigenlijk kan de Partij van de Arbeid zich grotendeels aansluiten bij mevrouw Prinsen. Dat betekent ook dus dat we helemaal achter het stuk

van het college staan. En we waren bijvoorbeeld heel blij met de uitspraak van de wethouder in de commissie van: wij bepalen waar de woonwijken komen en wij doen aan ruimtelijke ordening. En dat wordt niet bepaald door toevallige plekken van recreatiewoningen. Ja, voorzitter, af en toe als je wat langer in de politiek zit dan heb je het gevoel van een déjà vu. Want ik loop 15 jaar mee in de lokale politiek, ik geloof dat dit onderwerp elke paar jaar oprispte. Voor de Partij van de Arbeid is altijd heel duidelijk geweest dat een recreatiepark is een recreatiepark en daarmee basta. Sterker nog, stel dat wat je in sommige gemeenten ziet en hopelijk in Winterswijk beperkt blijft, verpaupering of dat soort zaken ziet, dan ziet de Partij van de Arbeid nog eerder brood in het teruggeven aan de natuur dan het bombarderen tot woonwijk permanente bewoning. Heel blij waren we vanavond opnieuw met de inspraak van mijnheer Den Olden Bongerd, dat goed beheer is het halve werk. En dat lijkt mij ook. En als goed beheer van een klein park echt goed is, dan blijft het bereikbaar voor gewone mensen en hoop je niet dat een multinational zo'n park opkoopt.

De voorzitter: Er is een interruptie van mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Ja, dank u, voorzitter. Ja, mijn vraag aan mijnheer Zuiderveld is eigenlijk: waar bent u nou zo bang voor? Ik bedoel, het zijn nu huisjes, die huisjes veranderen niet volgens mij. Die blijven staan waar ze staan. De mensen die er wonen of althans vaak verkeren in sommige parken, die zullen er dan ook verkeren. Waar bent u nou zo bang voor?

De heer Zuiderveld: Voorzitter, ik kan dat echt heel erg duidelijk maken. Kijk, bij Nieuw-Beusink zou je je nog voor kunnen stellen dat het ooit een woonwijk wordt. Dat ligt er pal tegenaan, de bestrating is er al voor een groot deel, dat zou je je nog voor kunnen stellen. En mevrouw Griep zegt natuurlijk: ja, de woonmarkt die beweegt op allerlei manieren. Er is woningnood, ik geloof dat ze tiny houses niet noemde, maar daar kwam het ook op neer. Dat begrijp ik, maar een recreatiepark is begonnen als recreatiepark en bedoeld als recreatiepark. Je moet er niet aan denken dat het Rommelgebergte een woonbestemming krijgt waar de gemeente asfaltwegen gaat aanleggen, waar een hoop intensiteit van verkeer en bewegingen komt elke dag. Nu kun je er nog in elk geval als gewone Winterswijker recreëren. De Partij van de Arbeid moet er niet aan denken dat daar een woonwijk komt. En wij zijn net als u van mening dat 31 duizend inwoners best mag. 35 duizend lijkt ons niet opdien, maar 31 duizend mag.

De voorzitter: Mijnheer Te Gronde nog.

De heer Te Gronde: Ja, mijnheer Zuiderveld noemt wat zaken van: als gewone Winterswijker moeten we er ook nog kunnen recreëren. Maar betekent dat dan dat u nu in de tuintjes van die huizen loopt om te recreëren? Dat zijn nu toch ook al wijkjes?

De heer Zuiderveld: Ik kom daar zo nog op. Kijk, we hebben hier nog niet zo lang geleden een uitgebreide notitie gehad over zandpaden en dat het recht van eigendom en afsluiten vervalt na een X aantal jaren. En een ding in de notitie vinden wij dus wel enigszins, hebben we wel enigszins moeite mee. Dat er gesuggereerd wordt dat bijvoorbeeld het Rommelgebergte één ingang zou moeten hebben. Als het aan de Partij van de Arbeid ligt blijft de situatie zoals die nu is en blijft het daardoor ook mogelijk, gezien rechten die eigenlijk al aan de openbaarheid liggen al tientallen jaren, dat iedereen daar rondwandelt. En nee, niet in de tuintjes, maar er zijn wel degelijk paden tussen de verschillende deelparken. Voorzitter, even kijken. Nou, we hebben al gezegd, laten we eerlijk wezen, we hebben natuurlijk in het verleden het vaak over besteding van het buitengebied gehad. En als je Winterswijk her en der zijn er stukken waar je echt maar een paar honderd meter van het ene naar het andere park hoeft te lopen of te wandelen, dan heb je er weer een. Ja, nogmaals, maar goed, we

denken van, ja ik hoorde al iemand in de wandelgangen het woord Roompottisering noemen. Daar moeten wij ook niet aan denken. Ja, we willen naar meer overnachtingen. Maar laten we het beheersbaar proberen te houden. Wat dat betreft zou ik best nog een vervolgnitie willen zien waarin eigenlijk meer aandacht is voor de landschappelijke elementen en ook eens wordt gekeken in hoeverre de gemeente daar meer invloed op uit kan oefenen. Voorzitter, wij zullen dit stuk voluit steunen en de amendementen niet. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Zuiderveld. Dan is het woord aan mijnheer Voogt namens de fractie van GroenLinks.

De heer Voogt: Dank u wel, voorzitter. Zoals we in de commissievergadering al gezegd hebben, belangrijk voor GroenLinks is dat dit geen acties inzet die leiden tot extra druk op de reguliere woningmarkt. En dat we voorkomen dat de Roompottisering ook in de Achterhoek gaat toeslaan, wat gepaard gaat met intensiever gebruik en grotere gebruiksdruk op de omgeving en natuur. Dus als het gaat om toekomstbestendige recreatieparken, dan zien we liever recreatiewoningen van eigenaren in de regio die naast eigen gebruik aan derden verhuren en zo de regionale circulaire economie steunen. Het liefst ook met wat staanplaatsen, zodat ook lokaal de bevolking die minder draagkrachtig is daar nog wat vertier en recreatie kan vinden. Liever dan een Roompotformule die beleggers laat kopen, beperkt eigen gebruik toestaat en optimaal verhuurt aan toeristen voor kort verblijf met veel grotere gebruiksdruk. Een risico wat ook toeneemt op het moment als de recreatiebestemming wordt gehandhaafd, daar waar die feitelijk niet te realiseren valt. Dan ligt zo'n Roompotformule feitelijk al aardig op de loer. We kunnen ons voorstellen dat er in de onderhavige recreatieparken soms een voorkeur wordt gegeven aan een woonbestemming. Nou, als die wens breed gedragen wordt dan moeten we ons niet opstellen als standvastige overheid in al veel langer bestaand beleid. Terwijl omstandigheden zijn gewijzigd en tijden veranderen. Een switch maken we wel vaker, we zetten ook bedrijfswoningen wel eens om in normale woningen. De redenen waarom we ons in het VVD-amendement kunnen vinden. Bovendien het bij collega-fracties gebezigde bezwaar van onwenselijke bevoordeling gaat amper op in de voorgestelde motie. Eis is dat het voor de gemeente kostenneutraal verloopt. Dat wil zeggen dat noodzakelijke investeringen in de publieke infrastructuur door eigenaren zelf gedragen moeten worden. En dat kan voor menig eigenaar nog wel eens een extra hypotheekje vergen. Bovendien de eis van 90 procent instemming is een bijzonder hoog en zal slechts in uitzondering lukken. Voor het overige blijft de situatie voorlopig zoals het is, maar we zijn gewaarschuwd. Hetzelfde overschot aan beleggerskapitaal op zoek naar rendement dat de woningmarkt verpest is ook werkzaam achter de Roompottisering. En we moeten niet denken op de hevige gebruiksdruk in ons mooie landschap die dat zal veroorzaken. Tot zover even onze reactie.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Voogt. Dan gaan we door naar mevrouw Ten Dolle.

Mevrouw Ten Dolle: Dank u wel, voorzitter. Ja, D66 heeft al veel over dit dossier natuurlijk ook gezegd, of over dit onderwerp, in de commissievergadering. Dus ik ga proberen om niet in herhaling te vallen. Wij hebben daar ook verzocht om ook te kijken naar ontheffing voor tijdelijke permanente bewoning bij immateriële oorzaken. En wij zijn dan ook blij en willen ook het college bedanken dat ze het willen gaan onderzoeken. En als we dit niet doen, dan blijft het probleem dat er nu is, namelijk geen grip op de bewoners hebben, gewoon de komende tien jaar nog bestaan. Dan blijft het punt open waar wij ...

De voorzitter: Interruptie van mevrouw Prinsen.

Mevrouw Prinsen: Ja, dank u wel. Ja voorzitter, soms moet ik alvast even nadenken over de praktische uitvoering van voorstellen die worden gedaan. En het voorstel van mevrouw Ten Dolle was om meer mensen, dus ook spoedzoekers of mensen die om een andere reden een woning nodig hebben, de mogelijkheid te geven tot het tijdelijk bewonen van een recreatiewoning. Op zich is dat natuurlijk een heel sympathiek voorstel en het zou ook in individuele gevallen zeker tot verlichting kunnen leiden. Waar ik dan wel vragen bij heb, en ik ben benieuwd hoe mevrouw Ten Dolle daarnaar kijkt. De handhaving wordt naar mijn idee dan een stuk ingewikkelder. En wat zou u dan willen dat het college gaat doen op het moment dat een spoedzoeker na drie maanden nog geen andere woning heeft gevonden? Wil u dan dat er gehandhaafd wordt of mag die drie maanden toch nog weer worden verlengd en nog een keer? Ik bedoel, bent u dan niet bang dat we dan alsnog bezig zijn met het nog meer creëren van schrijnende situaties en schijnzekerheid of schijn goed gevoel.

De voorzitter: Mevrouw Ten Dolle.

Mevrouw Ten Dolle: Ja, ik ben eigenlijk heel blij dat mevrouw Prinsen deze vraag stelt, want er zijn wat betogen door elkaar gelopen. Wat D66 heeft gezegd en waar ook de wethouder of het college op heeft gezegd dat te gaan onderzoeken, dat gaat heel specifiek over immateriële oorzaken waarom iemand op een park terecht komt. Wat we nu hebben in Winterswijk is dat materiële oorzaken, bijvoorbeeld een verbouwing van een woning, je een ontheffing kunt krijgen uiteindelijk volgens mij als ik het goed zeg van maximaal anderhalf tot twee jaar. We beginnen met zes maanden en dan kun je nog een keer verlenging vragen. Wat er dus voor zorgt dat mensen dus niet illegaal gaan zitten, maar dat ze zich melden bij de gemeente van: hé, we gaan hierin, we moeten een ontheffing hebben, want we gaan ons huis verbouwen. Nou, prima, vink je af, je weet van de gemeente: die zit daarin voor die periode. Maar die situatie hebben wij op dit moment niet als het gaat over immateriële oorzaken. En dan heb ik het niet zozeer alleen over spoedzoekers, dan heb ik het echt over immateriële oorzaken zoals bijvoorbeeld een scheiding, je huis brandt af. Dus dan ben je eerst nog een paar maanden ben je bezig om het verzekeringswerk te doen en dan pas een huisje te gaan bouwen, waardoor je dus op het materiële komt. Wat nu de situatie is, is dat je juist veel meer handhaving hebt. Want je weet nu heel vaak niet wie daar zitten, omdat ze zich niet melden omdat ze een immateriële oorzaak hebben. Op het moment dat je als gemeente gaat onderzoeken of je een bepaalde immateriële oorzaak ook een ontheffing voor gaat verlenen, dan weet je dat ze zich gaan melden en dan heb je grip op de situatie, dan weet je wie er zit. Je weet hoe lang ze er zitten, dus je gaat juist de handhaving ontlasten. Omdat je aan de voorkant het gaat regelen en niet aan de achterkant gaat uitzoeken van: wie zit daar? Dus eigenlijk wil ik u bedanken voor dat ik het kan toelichten. En dat is ook eigenlijk niet waar ik nu ook weer om verzoek, maar daar is wel eerder ook al een toezegging op gepleegd. Ik wilde er gewoon even een compliment op maken aan het college dat ze dat voortvarend oppakken. Dus dat mag ook een keer gezegd worden.

De voorzitter: Even naar mevrouw Prinsen. Is het daarmee uit? Dan gaan we naar mijnheer Zuiderveld, want die heeft ook een interruptie.

De heer Zuiderveld: Ja, dat is ook mevrouw Ten Dolle toch hè? Ja, nee, mevrouw Ten Dolle, ik weet een tijd ooit eens in een grijs verleden hebben wij eens een keer als partijen bij elkaar gezeten. Volgens mij ook de VVD, om hierover te praten wat u voorstelde, om recreatieparken een soort status te geven waarbij je ook, nou ja noem het noodopvang of wat dan ook, waarbij mensen tijdelijk in een recreatiepark kunnen wonen zonder al te veel poespas, maar wel goed gecontroleerd. Bij scheidingen, ik geloof dat het Rommelgebergte vroeger ook wel eens Huilbos werd genoemd, wat dat betreft. Maar op zich zou onze partij daar ook best wel voor voelen. We kennen ook voorbeelden van

mensen die hun huis verduurzamen en tijdelijk ergens anders moeten wonen. Kent u daar voorbeelden van en zo ja, kunnen we samen misschien met een initiatief komen op dat gebied?

De voorzitter: Mevrouw Ten Dolle.

Mevrouw Ten Dolle: Ja, het initiatief hoeven we op dit moment denk ik niet mee te komen, omdat het college al toegezegd heeft in de commissievergadering het te gaan onderzoeken. Maar ik ken een hoop voorbeelden. Ik ken de situaties waar mensen hun huis is afgebrand, een dag in een recreatiewoning zaten en de tweede dag handhaving al op de stoep stond. En eigenlijk dus werd gezegd: ja, u kunt hier niet blijven, want het is een immateriële oorzaak, daar verlenen we geen ontheffing voor. Nou, dat vind ik toch wel behoorlijk kwalijk. Die vervolgens naar de gemeente Aalten zijn gegaan waar ze dat wel hebben geregeld. Dus er zijn genoeg voorbeelden in den lande, ook in de gemeente. Alleen ik ben wel een voorstander, en die mening deel ik denk ik ook met de PvdA, je moet dat wel goed onderzoeken. Welke oorzaken ga je dan regelen, wat willen we dan dat we dan toestaan en ontheffing voor verlenen? En daar kunnen we vervolgens het gesprek over voeren in de raad of in de commissie. Maar volgens mij met die toezegging dat ze eerst de mogelijkheden gaan onderzoeken en wat het dan ook van last oplevert of juist een ontlasting. Ik denk dat we daar ook even op moeten wachten. Ik ben vooral blij, nogmaals, dat het college dat is gaan doen.

De voorzitter: Mevrouw Ten Dolle gaat door.

Mevrouw Ten Dolle: Ja, dan hebben we nog eigenlijk een punt over en dat is redelijk gelijk met de VVD. Dat het namelijk elk park uniek is en wat je in een rapport niet direct altijd op elk park kunt kopiëren en plakken. Bij sommige parken is namelijk de recreatieve functie de enige optie, dat klopt. Bij andere parken zijn er meerdere opties, die ook gedragen worden door een grote meerderheid van de eigenaren. Dan zit daar ook nog weer een verschil in of het tussen de binnen bebouwde kom of het buiten de bebouwde kom is. En daarom is D66 ook graag mede-indiener van het amendement van de VVD. Hierbij is voor D66 van belang dat het afwegingskader wonen in een recreatiewoning van het Rijk wordt meegenomen in de afweging. Want Natura2000-bouwbesluiten en andere omgevingsfactoren moeten worden meegewogen. Dit betekent dus niet dat alles overal kan. Maar elk park verdient zijn eigen beoordeling in dat opzicht en mogelijkheid tot eigen initiatief. En dan blijft het amendement van Voor Winterswijk over. Hoewel de parken los ontwikkeld zijn vormen de parken wel een aaneengesloten geheel. Als een deel een woonbestemming krijgt, een groter geheel, dan geeft het ook spanningen met de overige delen. Op die manier krijg je dus eigenlijk een dubbelfunctie in een groot park, wonen en recreatie. En ook al is het officieel een ander deel. Dubbelfunctie is iets dat in het rapport voor het Rommelgebergte expliciet wordt afgeraden. En met dit amendement los je een klein probleem op, maar creëer je een groter probleem voor het geheel.

De voorzitter: Er is een interruptie van mijnheer Van Beek.

De heer Van Beek: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, mevrouw Ten Dolle gaat ervanuit dat ook als we die parken toch gewoon losgekoppeld houden van elkaar, dat dat ook gelijk over een woonbestemming gaat. Maar stel nou dat het gewoon om nieuwe natuur in een van die parken gaat of het vergroenen van een van die parken of het verbeteren van de wegen in een van die parken. Of dat een van die parken zegt: nou, wij willen toch weer naar een beter recreatief park om dat echt weer centraal te gaan verhuren. Dan is die koppeling, die zet ook dat op slot. We moeten niet alleen naar dat wonen kijken, nee, ook naar andere initiatieven die genomen kunnen worden die worden allemaal op slot gezet hier, want ze worden het nooit eens. Wat vindt u daarvan?

Mevrouw Ten Dolle: Nou, volgens mij, sorry voorzitter. Volgens mij los je dat juist helemaal ook niet op met dit amendement. Want daarmee zet je het net zo goed op slot. Dus dan had je een ander amendement denk ik moeten indienen, en daarom staat ook bijvoorbeeld in het amendement met de VVD het afwegingskader genoemd waar die natuur ook mee wordt genomen, de omgevingsfactoren, et cetera, et cetera. Maar we lezen ook duidelijk in het rapport, en D66 ziet nog wel steeds dat het een onafhankelijk rapport is geweest, dat dat op dat gebied voor het Rommelgebergte gewoon niet gaat werken. Je gaat een groter probleem creëren. En op het moment dat je dit amendement wat van uw partij nu voorligt gaat aannemen en die parken gaat loskoppelen, dan los je die situatie absoluut niet op. Ik zou ook niet weten wat het amendement uiteindelijk moet gaan realiseren, namelijk een nieuw onderzoek per park. Dat begrijp ik echt niet, dus dat gaat je ook niks opleveren.

De heer Van Beek: Ja, u zegt het gaat niks opleveren. Maar het gekoppeld laten gaat ook niets opleveren. U kunt de inspreker horen, u kunt zien als u door het park heen rijdt daar wat het verschil in het DNA is, als u mensen spreekt. Die worden het nooit eens, dus er gaat niets uitkomen. Dit blijft zoals het is en gaat alleen maar verder achteruit. Dus u kan zeggen: u zet de punt en de komma verkeerd in het amendement, hartstikke mooi. Maar niets doen op dit moment leidt ook tot niets.

De voorzitter: Volgens mij leidt uw discussie ook niet ...

Mevrouw Ten Dolle: Nou, voorzitter. Ik zou even een ding willen reageren, want in ieder geval mijnheer Van Beek haalt nog een ander punt aan. Namelijk dat ze het nooit eens gaan worden. ik vind wel of D66 vindt dat je gewoon 90 procent draagvlak minimaal nodig hebt. En als ze het niet eens gaan worden, dan betekent het dus dat je met dubbelfuncties moet gaan werken en dus hetzelfde probleem krijgt als wat er ook in het onderzoek wordt aangegeven. Dan is het helemaal niet meer grip te houden op de situatie. En volgens mij moeten we dat absoluut niet willen.

De voorzitter: En er was nog een interruptie van mevrouw Prinsen.

Mevrouw Prinsen: Ja, dank u wel. Ja, ik kan niet reageren op mijnheer Van Beek. Dus stel ik een vraag aan mevrouw Ten Dolle. Is D66 het met het CDA eens dat voor het veranderen van de organisatiestructuur, het verbeteren van wegen, het planten van nieuwe bomen, dat daar de gemeente helemaal niet voor nodig is en dat er dan daar helemaal niet een plan van aanpak voor nodig is waar de gemeente steun aan geeft. Dus dat het ook prima kan zonder het amendement van mijnheer Van Beek.

Mevrouw Ten Dolle: Dat is D66 volledig met het CDA eens.

De voorzitter: Nou, dat leidt dan wel tot iets. Volgens mij was u ook klaar met uw betoog, mevrouw Ten Dolle. Ja, dat hoorde ik u zeggen. Dan dank ik u voor uw inbreng en gaan we afsluitend naar de fractie van WB. Mijnheer Jonker.

De heer Jonker: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, als afsluiter inderdaad ga ik het heel kort houden. Het WB houdt of is het met het voorstel van het college eens. Dit beleid is al jarenlang zo en ook met de opmerking van mevrouw Prinsen zijn wij het grotendeels eens. We hebben verder geen vragen aan het college, maar met de rest van haar betoog konden wij ons zeker achter scharen. En dat geldt ook voor de woorden van mijnheer Zuiderveld. Dus voor mijn part kunnen we erover gaan stemmen.

De voorzitter: Dank u wel, maar dat gaan we straks ook doen. Maar niet eerst voordat we ... Oh nee, mijnheer Te Gronde wil nog reageren.

De heer Te Gronde: Ja, voorzitter. Ik heb eigenlijk voor mijnheer Jonker eenzelfde vraag die ik eerder heb gesteld aan de PvdA. Waar bent u nou eigenlijk zo bang voor? Wat gaat er nou mis als een beperkt deel van de recreatieparken in Winterswijk omgezet zou worden naar een woonbestemming?

De voorzitter: Mijnheer Jonker.

De heer Jonker: Dank u wel. Ja, ik vind de suggestie wat u ook bij mijnheer Zuiderveld al doet van: waar bent u nou zo bang voor? Kom maar gewoon met een goede vraag. Wij zijn echt nergens bang voor, dit is gewoon goed bestaand beleid. En volgens mij heeft u nu een andere motivatie om deze vraag te stellen dan dat er echt een vraag achter zit. Dus daar laat ik het even bij, voorzitter, dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Nou, het is een hele serieuze vraag, omdat ik er namelijk achter probeer te komen wat er nou mis mee is als een klein deel van die parken een woonbestemming zou krijgen. Daar waar we elders in Winterswijk ook wel eens een bestemmingswijziging doen. Dus dat is eigenlijk gewoon een hele concrete vraag. Wat gaat er nou mis in Winterswijk? Want laten we eerlijk zijn, net zoals het er nu voorligt en het blijft zoals het is, dan gaat het ook niet goed toch? Want anders zouden we dit beleid niet moeten vaststellen dat parken zelf ook nog wat kunnen doen. Dus ik snap even niet waar nu de angst zit.

De voorzitter: Mijnheer Jonker, afsluitend.

De heer Jonker: Ja, dank u wel, voorzitter. Nee, er zit geen angst. Maar wij zijn gewoon geen voorstander van een woonbestemming op deze locatie. Mijnheer Zuiderveld zei dat ook al heel duidelijk. Weet je, als het er uiteindelijk op neerkomt dat het park verloedert omdat die mensen hun eigen verantwoordelijkheid niet nemen, zoals op een ander park blijkbaar wel lukt met een goede juridische basis. Die parken kunnen ook bij elkaar gaan zitten en denken van: jongens, laten wij dat eens net zo gaan oppakken als hun. En dan maken we er weer een mooi recreatiepark van, zoals het bedoeld is. Dat ze hun eigen verantwoordelijkheid oppakken. Dit is helemaal niet aan ons om hier met een oplossing te komen, volgens mij. En als het echt verloedert, dan ben ik er uiteindelijk nog een grotere voorstander van om gewoon net als mijnheer Zuiderveld aangaf het terug te geven aan de natuur. Dank.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Nog een afsluitende vraag, voorzitter.

De voorzitter: Ja, mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Is mijnheer Jonker dan ook niet bang dat als het bijna de status van natuur al heeft, maar nog wel steeds die recreatiebestemming, dat er dan inderdaad iemand komt en die daar gaat werken aan de verroompottisering, zoals al eerder gesteld is.

De voorzitter: Mijnheer Jonker.

De heer Jonker: Nee, daar ben ik niet bang voor. Ik denk dat er op zich genoeg vraag is naar recreatiewoningen in Winterswijk, dat de nieuwe recreanten die hier mogelijk ook naartoe trekken of

naar deze parken toegaan daar wel hun schouders onder zetten en het niet laten verloederen. Dank, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Jonker. Daarmee gaan we naar de eerste termijn aan de kant van het college. Wethouder Klein Gunnewiek.

Mevrouw Klein Gunnewiek: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, een aantal parken probeert u ervan te overtuigen dat hun park niet toekomstbestendig is. Maar er zijn op dit moment geen serieuze problemen op de parken. En met handhaving hebben we alles goed onder controle. En natuurlijk zijn er incidenten, maar die zijn er overal in Winterswijk. En ja, er zijn ook klachten, maar die gaan vooral vaak over arbeidsmigranten of over burens die wonen of juist andersom, recreëren. Dus de dubbelbestemming die niet naast elkaar werkt. En bovendien heeft het onderzoek ook opgeleverd dat het park met de voor Winterswijk slechtste vitaliteitsscore, wat een woord, nog goed genoeg is om toekomstbestendig te zijn als recreatiepark. En natuurlijk zijn daar wel investeringen voor nodig. Dus wat het college betreft is het nu, maar ook in de toekomst, niet aan de orde om de recreatieparken naar wonen te bestemmen. En dat mag u als raad vanavond ook best als duidelijke boodschap meegeven. Geen toekomst meer als recreatiepark betekent niet automatisch een woonbestemming. En daarin vindt het college zich ook in de woorden van onder andere WB en PvdA, teruggeven aan de natuur is ook een optie. Zeker gezien de ligging van een aantal van die parken. De gemeente heeft jarenlang gehandhaafd, elke rechtszaak gewonnen. En zouden we nu voor een mogelijke omzetting naar wonen kiezen, dan staat dit wat het college betreft ook op behoorlijk gespannen voet met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Het is aan individuele eigenaren om te investeren in hun bezit, zodat ook zij ervan kunnen blijven genieten. En waar mogelijk helpt de gemeente bijvoorbeeld met het verbeteren van de organisatiegraad, of misschien met een marketingplan om die toekomstbestendigheid een boost te geven.

De voorzitter: ik zie een interruptie van mijnheer Voogt.

De heer Voogt: Dank u, voorzitter. Ja, ik vraag me af waar precies staat in de beginselen van behoorlijk bestuur dat een gemeente haar beleid niet zou mogen wijzigen.

De voorzitter: De wethouder.

Mevrouw Klein Gunnewiek: Waar staat dat? Nou, misschien staat dat nergens, alleen we hebben jarenlang gehandhaafd. We hebben er mensen dwangsommen opgelegd. We hebben heel veel procedures gehad, mensen uit die huisjes gezet, dat is heel ingrijpend geweest. En het college vindt het zeker ook ten opzichte van die groep heel vreemd als je het nu opeens toch anders zou gaan doen. Het CDA heeft nog een aantal vragen ...

De voorzitter: Ook een interruptie van mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Ja, voorzitter, ik heb een vraag aan de portefeuillehouder. Want ze zegt van: vanuit de algemene beginselen van goed bestuur. Maar we hebben in het verleden al een keer vaker het beleid daarop gewijzigd en toen was het geen probleem voor de gemeente. Want toen hebben we namelijk gezegd dat er een hele grote groep mensen op basis van een bepaalde termijn een persoonsgebonden beschikking konden krijgen. Dus in die zin is het toch niet anders?

De voorzitter: De wethouder.

Mevrouw Klein Gunnewiek: Ja, dat zegt u heel goed, een persoonsgebonden beschikking. En dus inderdaad geen woonbestemming. Het is ook echt bedoeld als een uitsterfconstructie, dus dat klopt.

De voorzitter: Mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Voorzitter, als ik daar nog kort op mag reageren. Maar er waren toen ook mensen die toevallig niet de bewijzen konden overleggen die ook dwangsommen hebben gehad. En anderen hadden de bewijzen toevallig wel. Ja, en die hadden dan geluk zeg maar, dus in die zin is het toch ook helemaal niet anders? Het is gewoon een keuze op het moment dat je een beleidswijziging doorvoert. En dan heb je altijd mensen die ernaast vallen of die toevallig geluk hebben. Dat is een gegeven bij een beleidswijziging. Mensen die vroeger op de snelweg zeg maar 130 reden, die kregen eerst een bekeuring en later toen het 130 werd kregen ze geen bekeuring meer. Ja, dat is ook een beleidswijziging.

De voorzitter: De wethouder.

Mevrouw Klein Gunnewiek: En het college kiest er nu voor om geen beleid te wijzigen. Het CDA heeft een aantal vragen gesteld, onder andere over verwachtingsmanagement. Ja, ik wil toch even heel duidelijk aangeven dat wij een begeleidingsgroep hebben samengesteld. En vanaf 2019 al twee jaar heel vaak in gesprek zijn geweest met die groep. En als we daar verwachtingen hebben gemanaged, nou, dat hebben we dus heel duidelijk gedaan. Want daar is zelfs een zin in opgenomen, daar werd ook door de begeleidingsgroep akkoord gegeven dat permanente bewoning geen onderdeel uitmaakt van de vraagstelling. En dat is dus akkoord bevonden. Dus dat voor wat het proces. De groep is goed betrokken, het plan van aanpak, de onderzoeksvraag, het is allemaal met elkaar afgestemd. En op meerdere momenten ook herbevestigd. Even kijken, u vraagt ook, ja, die 90 procent.

De voorzitter: Er is een interruptie van mevrouw Prinsen.

Mevrouw Prinsen: Ja, dank u wel. Even, zegt de wethouder nu: alles is eigenlijk van tevoren duidelijk. Dus dat voor de begeleidingsgroep en dus ook voor alle andere parken. Maar was voor hen ook van begin af aan onomstotelijk duidelijk op welk moment zij wel en niet inhoudelijk wat konden vinden van en het rapport en het collegevoorstel?

De voorzitter: De wethouder.

Mevrouw Klein Gunnewiek: Ja, dat is altijd gecommuniceerd met de begeleidingsgroep. En het klopt dat daar wel eens momenten in zijn veranderd, omdat het onderzoek bijvoorbeeld in eerste instantie bij het college is geweest en wij nog niet erg helder vonden waar de vragen over hadden. Dus dat klopt, maar dat is altijd netjes over gecommuniceerd met wat wanneer naar de begeleidingsgroep zou komen en welke momenten er waren.

De voorzitter: De wethouder gaat door.

Mevrouw Klein Gunnewiek: Ja, u vraagt ook nog naar die 90 procent. Ja, ik vind dat wel een lastige vraag. Wat moeten we dan doen als het 70-30 is of 80-20? Ja, wat verwacht u dan van het college? U vraagt naar de omgevingswet, kunnen we straks geboden opleggen? Nou ja, zoals ik net al in mijn inleiding zei, op dit moment zijn er eigenlijk geen grote problemen. Ik weet nog niet precies welke instrumenten die omgevingswet gaat scheppen, maar ik denk dat je ze alleen gaat inzetten op het moment dat er ook echt wat aan de hand is. Maar als u wil kan ik u daar nog schriftelijk over laten informeren. Want ik vind het toch ook wel een technische vraag.

De voorzitter: Nog een interruptie voor u. Mevrouw Prinsen.

Mevrouw Prinsen: Ja, nog even op het vorige punt van die 90 procent. Ja, ik begrijp dat het een lastige vraag is, want dat was het namelijk voor ons was het dat ook. Maar ziet het college dat er, nou ja laat ik het zo zeggen, de wethouder gaf net zelf aan dat er ook in het Rommelgebergte dat dat prima nog een recreatief park kan zijn, maar dat er wel investeringen moeten worden gedaan. Daar wil de gemeente wil daar ook bij helpen, maar dan moet er dus wel een plan van aanpak zijn met 90 procent draagvlak. Ziet de wethouder ook dat dat gezien de organisatie binnen het Rommelgebergte, dat die 90 procent enorm lastig zal zijn, zo niet onmogelijk? En ziet het college daar dan mogelijkheden om te zeggen van: nou, misschien moeten we het percentage dan aanpassen om te zorgen dat er daar in elk geval daadwerkelijk wat kan gaan gebeuren, in plaats van vasthouden aan je 90 procent en dan weten dat de kans klein is dat er de komende jaren wat gaat gebeuren en het misschien wel een probleempark wordt.

De voorzitter: De wethouder.

Mevrouw Klein Gunnewiek: Kijk, waar een wil is, is volgens mij een weg. En u hebt mijnheer Polak gehoord van Den Olden Bongerd, waar ze het prima geregeld hebben. Daar is een wil. En waar een wil is, is een weg. En ik denk dat het heel belangrijk is dat recreatieparken vanavond ook van u als raad meekrijgen dat wonen als bestemming uiteindelijk gewoon niet de keuze is van u als raad, ook niet als een park niet meer toekomstbestendig is. En dan zullen zij aan de slag moeten. Maar vindt u 50-50 genoeg, wij hebben het hier over individuele eigendommen. En ik vind het echt wel belangrijk dat die mensen minstens met 90 procent het eens zijn met elkaar over de keuze die zij willen maken voor hun park. Ja, en vinden we 80-20 dan misschien ook goed, misschien is daar best een keer over te praten. Maar er lijkt op dit moment geen wil te zijn. En ik denk dat die wil er kan komen als het helder is bij die parken dat wonen geen optie is.

De voorzitter: Mevrouw Prinsen heeft nog een interruptie.

Mevrouw Prinsen: Ja, nou ja, goed. Het verzoek van de wethouder om dat duidelijk kenbaar te maken dat wonen geen optie is, dat wil ik hierbij doen. Dat was op zich mijn bijdrage denk ik ook wel duidelijk genoeg. Maar dat wil ik hierbij nogmaals wel bevestigen. Maar zou de wethouder mij dan kunnen toezeggen dat als zij zegt van: ik ervaar nu eigenlijk gewoon dat er geen wil is, dat kan. Maar zou zij dan willen toezeggen op het moment dat zij de indruk krijgt dat er wel een wil is, maar dat het gewoon niet lukt om die 90 procent te halen, waar het misschien wel lukt om 80 procent te halen, om dan het grotere plaatje in gedachten te houden en voor zover nodig terug te komen naar de raad. Maar om daar eventueel flexibel mee om te kunnen gaan, om te zorgen dat het niet een complete stand still situatie wordt, waardoor er uiteindelijk niks gebeurt.

De voorzitter: De wethouder.

Mevrouw Klein Gunnewiek: Ja, ik vind dat wel lastig om toe te zeggen. Want ik weet niet met welke bezwaren die 20 procent komt. En die groep, die zou ik dan ook willen horen. Dus ik vind het belangrijk dat dat gesprek er komt, dat die wil er is uit die parken. En een van de dingen die wij zien als college is dat we juist ook kunnen helpen in het versterken van de organisatievraag van die parken. Dat is waar wij een belangrijke bijdrage zien als college. Dus die toezegging doe ik wel, daar investeren wij graag in. Maar het begint wel bij de wil van de parken.

De voorzitter: Ja, wethouder, sorry. Mevrouw Prinsen, uw interrupties zijn daarmee beantwoord. Dan was er ook een interruptie van, ja ik zie u ja knikken, van mijnheer Van Beek.

De heer Van Beek: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik zou toch graag nog van mevrouw Klein Gunnewiek horen, want ja ze blijft toch nog wel aardig vasthouden aan het percentage, ze wijkt wat af van als er een wil is. Stel park het Siemelink met allemaal mooie dezelfde huisjes komt met echt een mooi commercieel plan. Dat ze zeggen: nou, ons park leent zich er goed voor, ook qua in- en uitgang vanwege de andere vijf parken die eromheen liggen. Die hebben het aardig goed voor elkaar, wij willen weer de commerciële kant op om het weer echt recreatief te gaan verhuren, maar we hebben een stuk hulp in de marketing nodig. Wat zegt u dan? Dat kan? Of zegt u dan: nou ja, ga eerst maar toch die 90 procent ophalen. En laat u ze dan verder in de kou staan?

De voorzitter: De wethouder.

Mevrouw Klein Gunnewiek: Nogmaals, we hebben het hier over persoonlijke bezittingen van mensen. En dan heeft de 20 of 30 procent of 40 procent die niet mee wil doen ook wat te zeggen. En dat vind ik erg belangrijk, we praten hier over bezit van die mensen en niet over bezit van de gemeente. Maar we willen graag helpen, maar dan moet ook iedereen in dat park of tenminste 90 procent de schouders daaronder zetten. Voorzitter, ik ga door met het behandelen van de amendementen. Allereerst die van de VVD. Allereerst ontbreekt in het amendement een heel belangrijk dictum. En dat is namelijk de goede ruimtelijke ordening. Want dat is de meetlat waarlangs de wet een bestemmingswijziging legt. En voorwaarden van de raad die mogen aanvullend zijn, maar zeker niet in strijd met goede ruimtelijke ordening. Dan het dictum planschade. Ja, dat is geen reden om in ieder geval te kunnen stellen dat aan de goede ruimtelijke ordening is voldaan. Ja, we hadden het net al over die 90 procent draagvlak, maar u stelt hem hier ook in het amendement. Ja, als echt 90 procent naar wonen zou willen, dan zegt u eigenlijk: dan moet dat kunnen. Maar niemand kunnen wij bestaande rechten ontnemen. Dus eigenaren die recreatief gebruik willen voortzetten, die hebben daartoe alle recht. Dus misschien is die 90 procent hier wel een hele lage eis. Maar een goede ruimtelijke ordening betekent hier ook beseffen dat er met de bestemming wonen automatisch mogelijkheden voor vergunningsvrij bouwen ontstaan. Deels vlakbij Natura2000 gebieden. En dan kunnen we niet sturen op omvang of op kwaliteit. En met de heel vaak grote kavels kan er dus heel wat bijgebouwd worden. En ook zetten we met de bestemming wonen de deur open voor bewoning door bijvoorbeeld arbeidsmigranten. Maar ook voor bewoners met criminele activiteiten. Want laten we eerlijk zijn, veel van die parken zijn toch wel wat uit het zicht onttrokken. Maar handhaven ...

De voorzitter: Mijnheer Te Gronde heeft een interruptie.

De heer Te Gronde: Ja, voorzitter. Ik val nu toch een beetje van mijn stoel. Volgens mij bestaat er zoiets als een omgevingsvergunning, waar volgens mij heel veel geregeld wordt. Dus je kunt niet zomaar onbeperkt hele grote huizen op die kavels neerzetten, want volgens mij is de uitbreiding van een woning in de omgevingsvergunning beperkt tot 10 procent, ik weet niet precies. Maar in ieder geval dat is beperkt. Maar het verhaal wat u nu gaat vertellen over criminaliteit en dat soort zaken, dan denk ik bij mezelf: ja, waar baseert u dat dan op? Ik bedoel, we hebben nu woonwijken waar ook misschien wel mensen wonen die criminele activiteiten ontplooiën. Sterker nog, dat weet ik wel zeker. Dus wat is dat anders dan een woning in een voormalig vakantiepark? Ik vind het een beetje vergezocht.

De voorzitter: De wethouder.

Mevrouw Klein Gunnewiek: Ja, u vindt dat vergezocht, maar u heeft inderdaad ook de nota gezien waar onze burgemeester een handtekening onder heeft gezet. Dat gaat over het Ariadnaproject en dat zijn wel degelijke ervaringen die ze op andere vakantieparken hebben. En dat heeft gewoon puur te maken ook met de ligging, afgezonderd van de buitenwereld. En ik was nog niet helemaal klaar. Nu kunnen we heel goed handhaven op het moment dat er een arbeidsmigrant zit of iemand die daar iets ontplooit wat niet kan volgens de wet. Dan zeg je: hé dit is geen recreatie, huppakee handhaven en eruit. Maar op het moment dat het een woonbestemming heeft, dan wordt dat echt allemaal een heel stuk lastiger. En bovendien ...

De voorzitter: Mevrouw Ten Dolle heeft ook een interruptie.

Mevrouw Ten Dolle: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik kan toch ook even niet meer volgen wat het college nou zegt. Want als het gaat over criminaliteit en ondermijning en alles wat u nu opnoemt. Op het moment dat je dus in sommige situaties toch een woonbestemming erop hebt, dan heb je juist aan de voorkant grip, want iemand moet zich inschrijven bij de gemeente. Dus dat je dan niet kunt handhaven om iemand er dan uit te zetten, ja, dat klopt. Maar je weet wel wat erin zit. Want als ik nu iemand in mijn huis laat inschrijven, dan weet ook de gemeente binnen een dag dat er iemand bij inwoont. Dus dat stuk kan ik niet helemaal volgen. Maar ik heb nog een andere vraag ook aan het college. U gaf aan: ja, het kan ook best wel zijn dat we dicht op de Natura2000 gebieden komen met dit amendement. Dat is juist af gekaderd in dictum D, namelijk het afwegingskader wonen en recreatiewoning van het Rijk. Daar zijn dus nu ook die kaders in opgenomen dat je niet te dicht bij Natura2000 mag zitten, daar heb je allemaal die afweging. Ik weet niet of het college het afwegingskader heeft bekeken, maar dat ondervang je juist met dat afwegingskader. Dus bent u het met mij eens dat we dat juist wel opnemen middels dit amendement?

De voorzitter: De wethouder.

Mevrouw Klein Gunnewiek: Uiteraard het college heeft het afwegingskader zelfs toegepast. Dat kunt u ook teruglezen in de bijlage, bijlage 4. Het is inderdaad maar de vraag of de provincie zou willen meewerken aan een omzetting naar wonen, gezien de ligging inderdaad, en dan hebben we het over het Rommelgebergte, bij een Natura2000 gebied. Nou ja, of het de parken praktisch gezien lukt om met elkaar het geld op tafel te leggen en het park eerst zo in te richten ...

De voorzitter: Een interruptie van mijnheer Van Beek. Maar ik roep u allen ook op, volgens mij zijn al uw stellingen inmiddels ook voor de kijkers redelijk duidelijk geworden. Dus misschien is het goed dat we de wethouder even laten. Het is echt bekend wie waarvoor staat en hoe standpunten liggen. Dus ik zou eigenlijk willen voorstellen om de wethouder even haar verhaal af te laten maken. Want om de twee zinnen een interruptie, dat maakt het ook moeilijker te volgen. En als er daarna nog hele grote dringende punten zijn, dan kunt u die dan even doen. Maar het wordt nu echt onnavolgbaar en ik roep u echt op om even na te denken. U heeft allemaal kunnen vertellen hoe u op allerlei punten erin staat. Dus ik zou nu echt even willen vragen om de wethouder haar verhaal af te laten maken en dan gaan we daarna nog even kijken of er dan nog open eindjes zijn. De wethouder gaat door.

Mevrouw Klein Gunnewiek: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik vertelde al of het de parken praktisch lukt om al dat geld bij elkaar te krijgen om eerst het zo in te richten dat het ook daadwerkelijk de toets van een woonwijk kan doorstaan. Ja, dat vragen wij ons op dit moment echt af, gezien ook de verhalen die ze zelf vertellen over hun organisatie. Maar goed, dat is dan een praktische uitvoering. Ja, het afwegingskader, dat heb ik al gezegd, dat hebben we toegepast. We hebben bewust gehandhaafd de laatste jaren, er zijn inderdaad wat persoonsgebonden beschikkingen. Maar er is toch echt op die

manier gedaan om te koersen op een uitsterfregeling. Waren er veel recreatieparken op deze plekken, dan waren ze nooit uitgekozen als plek voor een woonwijk. En het college ontraadt daarom ook dit amendement. En daarnaast stopt het college de capaciteit, want daar is echt nog wel veel werk aan de winkel, als u omzetten naar wonen mogelijk wil maken voor de parken, die stoppen wij liever in het bouwen van nieuwe woningen op de juiste plek. En dan nog even het amendement van Voor Winterswijk. Ja, de gemeente ziet het Rommelgebergte al meer dan 10 jaar als een functioneel geheel. Want naar de buitenwereld toe oogt het als een park. Het ligt ook in een gebied. En de toevallige passant of toerist zal het echt niet zien of niets uitmaken dat het park uit meerdere verenigingen bestaat. En wat als die verschillende verenigingen elk tot een ander plan komen? En die plannen die bijten elkaar, hoe moeten wij dat dan afwegen als gemeente? Dus het college is niet bereid bij te dragen als de verenigingen ieder een eigen plan van aanpak kiezen. Daarom ontraden wij dit amendement. Maar dan wil ik nog wel even gezegd hebben, als een park zelf besluit voor haar deelgebiedje dat het meer wil investeren in groen en 50 procent van de eigenaren is bereid om daaraan mee te betalen. Ja, dat vindt het college natuurlijk helemaal prima. Maar als wij samen met de parken aan de slag willen met een plan, dan willen wij die 90 procent gedragenheid door de eigenaren. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie in ieder geval nog een interruptie van mijnheer Van Beek.

De heer Van Beek: Ja, voorzitter. Ja, daar wil ik toch als antwoord op ons amendement nog eventjes iets kwijt. Want u zegt dat groen, natuurlijk dat kunnen de mensen zelf beslissen. Maar wat ik net al aangaf, als het gaat om toch weer meer richting toerisme, waar een stuk promotie voor nodig is, dan zet u die parken ook op slot. Voor dat bewonen ben ik daar niet zo bang voor, want het afwegingskader volgend dan kunnen we op de klompen aanvoelen dat dat niet gaat lukken daar, vlak naast het Natura2000 gebied Burgerveen. Dus dat kan rustig afgetikt worden dat het niet doorgaat, maar u zet nu ook alle andere initiatieven op slot, omdat die parken het niet eens worden. En dat is jammer en dat wil ik toch even kwijt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Een interruptie nog van mevrouw Prinsen.

Mevrouw Prinsen: Ja, ik liep net nog eventjes mijn lijstje door en toen kwam ik erachter dat ik nog op een vraag nog geen antwoord had. En dat was eigenlijk nog als reactie op een van de sprekers, die zei dat eigenlijk beloofd was dat er per park in het Rommelgebergte een onderzoeksrapport zou komen. En dat er uiteindelijk komt er dan een rapport. Kan de wethouder dit bevestigen of ontkennen dat het zo is?

De voorzitter: De wethouder.

Mevrouw Klein Gunnewiek: Zoals ik al heel vaak heb gezegd, maar de begeleidingsgroep die is meegenomen in het plan van aanpak, in het doen van een offerte in het onderzoek. En zij hebben ook elke keer ingestemd.

Mevrouw Prinsen: En dat was steeds unaniem?

De voorzitter: De wethouder.

Mevrouw Klein Gunnewiek: Nou, ik geloof niet dat er in de begeleidingsgroep is gestemd. Dat heb ik niet begrepen, laat ik het zo zeggen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even of er nog behoefte is, want er is echt al heel veel gewisseld met elkaar, of er nog behoefte is aan een tweede termijn. En als die er is, dan wil ik echt voorkomen dat wij nog een keer alle discussies die zijn gevoerd in de eerste termijn nog een keer opnieuw gaan doen. Mijnheer Te Gronde wil nog het woord hebben.

De heer Te Gronde: Ja, voorzitter. Ergens voel ik de aandrang om te reageren op wat de wethouder zojuist heeft gezegd. Maar ik denk inderdaad dat in die zin de stellingen wel betrokken zijn. En de VVD-fractie moet concluderen, we dronken een glas, we deden een plas en alles bleef zoals het was. Want ik denk dat met het huidige voorliggende stuk en het feit dat er geen meerderheid is voor de amendementen, denk ik, dat het inderdaad een status quo is van wat het al jaren is. En dat de toekomstige colleges en raden zich hier in de toekomst weer over mogen gaan buigen. Want dit gaat inderdaad gewoon weer terugkomen. Jammer, wij zien echt wel dat het college goed werk heeft verricht en in die zin hebben wij ook geen problemen met hoe de procedure is gelopen. Alleen wij denken inderdaad dat het te weinig is om de parken echt toekomstbestendig te krijgen.

De voorzitter: Dank u wel. Anderen nog het woord in de tweede termijn? Dat is niet aan de orde. Dan stel ik voor om over te gaan tot besluitvorming. Ik kan mij de beraadslaging horend voorstellen dat er behoefte is aan stemming. Dat is het geval. Dan breng ik als eerste in stemming het amendement 1, van de VVD, D66, Voor Winterswijk en GroenLinks. En ik vraag eerst even of er behoefte is aan stemverklaringen. Dat is niet het geval. Dan gaan wij beginnen met stemmen en dat doen we weer door alle namen op te lezen. En ik begin weer met mijnheer Van Beek.

De heer Van Beek: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Ten Dolle.

Mevrouw Ten Dolle: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Elferdink, of mijnheer Elferdink, sorry.

De heer Elferdink: Doe maar mijnheer Elferdink, ja.

De voorzitter: Mijnheer Elferdink, excuus.

De heer Elferdink: Ja, tegen.

De voorzitter: Mevrouw Elsinghorst.

Mevrouw Elsinghorst: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Van Harten.

Mevrouw Van Harten: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer Jonker.

De heer Jonker: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Linden.

Mevrouw Van der Linden: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Van der Meulen.

Mevrouw Van der Meulen: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Oonk.

Mevrouw Oonk: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer Ten Pas.

De heer Ten Pas: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Poels.

Mevrouw Poels: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Prinsen.

Mevrouw Prinsen: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer Puntman.

De heer Puntman: Voor.

De voorzitter: Mijnheer De Roos.

De heer De Roos: Tegen.

De voorzitter: De heer Te Selle.

De heer Te Selle: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Vinne.

Mevrouw Van der Vinne: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer Voogt.

De heer Voogt: Voor.

De voorzitter: Mijnheer Vuijk.

De heer Vuijk: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer Wassink.

De heer Wassink: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer Zuiderveld.

De heer Zuiderveld: Tegen.

De voorzitter: Zeven voor en 14 tegen. Het amendement is verworpen. Dan gaan we door naar het volgende amendement, het amendement van Voor Winterswijk. Dan ga ik weer hetzelfde lijstje af. Mijnheer Van Beek.

De heer Van Beek: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Ten Dolle.

Mevrouw Ten Dolle: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer Elferdink.

De heer Elferdink: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Elsinghorst.

Mevrouw Elsinghorst: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Van Harten.

Mevrouw Van Harten: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer Jonker.

De heer Jonker: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Linden.

Mevrouw Van der Linden: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Van der Meulen.

Mevrouw Van der Meulen: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Oonk.

Mevrouw Oonk: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer Ten Pas.

De heer Ten Pas: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Poels.

Mevrouw Poels: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Prinsen.

Mevrouw Prinsen: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer Puntman.

De heer Puntman: Voor.

De voorzitter: Mijnheer De Roos.

De heer De Roos: Tegen.

De voorzitter: De heer Te Selle.

De heer Te Selle: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Vinne.

Mevrouw Van der Vinne: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer Voogt.

De heer Voogt: Voor.

De voorzitter: Mijnheer Vuijk.

De heer Vuijk: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer Wassink.

De heer Wassink: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer Zuiderveld.

De heer Zuiderveld: Tegen.

De voorzitter: Zes voor en 15 tegen, het amendement is verworpen. Ik zie een ordevoorstel van mijnheer Van Beek.

De heer Van Beek: Ja, dank u wel, voorzitter. Zouden wij voor de stemming van het stuk eventjes kunnen schorsen enkele minuutjes?

De voorzitter: We gaan het stuk nu in stemming brengen, dus dan stel ik voor om even nu te schorsen. Heeft u voldoende aan vijf minuten of wil u liever tien minuten?

De heer Van Beek: Dat is meer als zat, vijf minuten.

De voorzitter: Vijf minuten, we schorsen voor vijf minuten.

De heer Van Beek: Oké, dank u wel.

De voorzitter: Volgens mij zijn wij, ik kijk eventjes, iedereen is weer terug in deze vergadering. Ja, ik zie mevrouw Ten Dolle ook. Ja, iedereen is weer terug in deze vergadering. Mijnheer Van Beek had gevraagd om schorsing. Ik vraag even wat die schorsing ook heeft opgeleverd.

De heer Van Beek: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik zou graag een stemverklaring afleggen voor de stemming, als dat kan.

De voorzitter: Ja, dat kan. Als niemand anders wat heeft, dan stel ik inderdaad voor om over te gaan tot besluitvorming. O, een ordevoorstel van mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Ja, excuus voorzitter. Ik wist even niet welke letter ik moest aangeven voor het feit dat ik ook een stemverklaring wil afgeven namens de VVD.

De voorzitter: Nog meer mensen met een ordevoorstel? Ja, mevrouw Ten Dolle.

Mevrouw Ten Dolle: Ja, ik had een S ingetypt. Voor mij ook graag een stemverklaring.

De voorzitter: Dan stel ik voor om over te gaan tot besluitvorming en vraag ik eerst of er behoefte is tot stemverklaringen en dat is er volgens mij bij mijnheer Van Beek, mijnheer Te Gronde en mevrouw Ten Dolle. Mijnheer Van Beek.

De heer Van Beek: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, Voor Winterswijk is tegen het voorliggende stuk. Het Rommelgebergte wordt op deze manier op slot gezet door het als een park te zien. Ja, en dat uit angst voor permanent wonen. En daardoor worden ook initiatieven geblokkeerd die eventueel wel voor toerisme en recreatie van dienst kunnen zijn. En daar kunnen wij niet mee instemmen, want zo zet u het echt op slot. Het wordt haast gegijzeld. Dus wij zijn tegen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Ja, dank u, voorzitter. Ja, de VVD fractie kan zich eigenlijk prima vinden in het voorliggende voorstel, alleen vindt wel dat het onvoldoende uitgewerkt is. En daarom hebben wij ook natuurlijk de actie genomen voor het amendement en wij hadden dat graag toegevoegd zien worden. Maar goed, dat is dan helaas niet gelukt. Maar omdat wij het dus onvoldoende vinden kunnen wij helaas ook niet instemmen met het voorliggende voorstel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we over zo naar de stemverklaring van mevrouw Ten Dolle. Maar ik meld even dat mevrouw Van der Linden op dit moment niet zichtbaar is voor ons. En dat is als wij straks gaan besluiten wel noodzakelijk. En u was net gewoon zichtbaar, mevrouw Van der Linden, dus misschien kunt u nog even proberen om uw camera aan en uit te zetten en anders even om in en uit te loggen. En anders wordt u nu gebeld even, als dat niet lukt, door de griffie. Dan gaan we door naar de stemverklaring van mevrouw Ten Dolle. Mevrouw Ten Dolle.

Mevrouw Ten Dolle: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, wij zijn op zich ook niet tegen het voorstel wat voorligt, maar wel dat het niet voor alle parken copy paste is. Vandaar ook dat wij mede-indiener waren voor het amendement. En om die reden zullen wij dan ook niet voor het voorstel stemmen.

De voorzitter: Dank u wel. Anderen nog behoefte aan stemverklaring? Dan schorsen wij even drie minuten, zodat wij mevrouw Van der Linden weer de mogelijkheid kunnen geven om ook haar stem te geven. We schorsen voor drie minuten.

De voorzitter: En mevrouw Van der Linden is weer terug in ons midden, van harte welkom. Dan heropen ik de vergadering weer. En nadat wij de stemverklaringen hebben kunnen wij overgaan tot besluitvorming. En dat doen we weer in de inmiddels bekende volgorde. En ik begin met mijnheer Van Beek.

De heer Van Beek: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Ten Dolle.

Mevrouw Ten Dolle: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer Elferdink.

De heer Elferdink: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Elsinghorst.

Mevrouw Elsinghorst: Voor.

De voorzitter: Mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Van Harten.

Mevrouw Van Harten: Voor.

De voorzitter: Mijnheer Jonker.

De heer Jonker: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Van der Linden. Connecting to audio. We komen zo nog even bij u terug, mevrouw Van der Linden. Mevrouw Van der Meulen.

Mevrouw Van der Meulen: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Oonk.

Mevrouw Oonk: Voor.

De voorzitter: Mijnheer Ten Pas.

De heer Ten Pas: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Poels.

Mevrouw Poels: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Prinsen.

Mevrouw Prinsen: Voor.

De voorzitter: Mijnheer Puntman.

De heer Puntman: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer De Roos. Mijnheer De Roos is uit de vergadering, gaan we zo ook even proberen contact mee te krijgen. Mijnheer Te Selle.

De heer Te Selle: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Van der Vinne.

Mevrouw Van der Vinne: Voor.

De voorzitter: Mijnheer Voogt.

De heer Voogt: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer Vuijk.

De heer Vuijk: Voor.

De voorzitter: Mijnheer Wassink.

De heer Wassink: Voor.

De voorzitter: Mijnheer Zuiderveld.

De heer Zuiderveld: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Van der Linden.

Mevrouw Van der Linden: Hoort u mij? Voor. Sorry, ik ben tegen. Hoort u mij wel?

De voorzitter: Ja, we horen u nu luid en duidelijk.

Mevrouw Van der Linden: Ja, ik zit heel erg te klooiën, sorry hoor, met de verbinding. Maar ik ben tegen.

De voorzitter: Dank u wel. En ik zie mijnheer De Roos ook weer in ons midden.

De heer De Roos: Voor.

De voorzitter: Dank u wel. 14 voor en zeven tegen. Het voorstel is aangenomen.

B.7 Prioritering aanbevelingen Rekenkameronderzoek uitvoering jeugdhulp

De voorzitter: Dat brengt ons bij het laatste agendapunt van vanavond, prioritering aanbevelingen rekenkameronderzoek uitvoering jeugdhulp. En ik stel voor om daar ook eerst de indiener van de motie 3 aan het woord te laten. Dat is de fractie van het CDA. Mevrouw Van der Vinne.

Mevrouw Van der Vinne: Dank u wel, voorzitter. Geachte college, raadsleden en luisteraars en kijkers thuis. Jeugdzorg raakt iedereen, jeugdzorg moet goed toegankelijk zijn en jeugdzorg is te belangrijk om niet te bespreken. We moeten ons als raad meer betrokken voelen bij jeugdzorg en ons er meer in verdiepen, inclusief mijzelf. De verantwoordelijkheid die de gemeente heeft voor de zorg aan onze jeugd is enorm. Het rekenkamerrapport is een hulpmiddel om de zorg te verbeteren, maar ook om onze betrokkenheid te vergroten. Het CDA is blij dat het college een prioriteitenlijst heeft gemaakt en daarmee met de andere gemeenten aan de slag gaat. Naast deze prioriteiten blijven er nog aanbevelingen staan die in meer of mindere mate ook opgepakt moeten worden. Uit het raadsvoorstel wordt niet duidelijk wat er met deze resterende aanbevelingen gaat gebeuren. Daarom dient het CDA samen met D66, GroenLinks, VVD en Partij van de Arbeid een motie in om met deze resterende aanbevelingen ook aan de slag te gaan en na te denken hoe deze aanbevelingen de jeugdzorg kunnen verbeteren en versterken. Het CDA heeft groot vertrouwen in alle betrokkenen bij jeugdzorg om dit verder uit te werken en op te pakken. In de motie wordt het college opgedragen de andere aanbevelingen van de Rekenkamer die van toepassing zijn op Winterswijk in beeld te houden en op te pakken. Dit te doen in samenspraak met de betrokkenen bij de jeugdzorg in Winterswijk, zowel aan de beleidskant als in de uitvoering. In overleg met bovengenoemde betrokkenen een eenvoudige agenda op te stellen en de gemeenteraad in de eerste helft van 2022 hierover te informeren. Waar mogelijk de aanbevelingen mee te nemen in de hervormingsagenda sociaal domein. Het CDA bedoelt met een eenvoudige agenda een agenda waarin kort benoemd wordt wanneer welke aanbevelingen worden opgepakt met een planning erbij. En wij snappen dat dit een meerjarenplan wordt. Het moment van informeren is wellicht te combineren met de presentatie van het dashboard. Wij hopen dat het college dit ook ziet als een middel om de raad betrokken te houden bij de jeugdzorg. Graag horen we een reactie van de wethouder op de motie. Dank u wel, voorzitter.

De heer Hollander: Ja, excuses. Ik hoop dat ik nu beter te verstaan ben. Hoort u mij nu wel? De voorzitter is even weggeroepen in verband met een dringend telefoontje. Mijnheer Te Selle, mag ik u vragen om het voorzitterschap even over te nemen en mevrouw Poels het woord te geven?

De heer Te Selle: Ja, dat is goed. Dan zal ik het bij deze overnemen. Iedereen kan mij horen, neem ik aan? Dan kunnen wij volgens mij verder na mevrouw Van der Vinne naar mevrouw Poels.

Mevrouw Poels: Dank u wel, nieuwe voorzitter. Het voorliggende rekenkamerrapport gaat over misschien wel de lastigste opgave die we vanuit de overheid in de transities hebben gekregen. Lastigste, omdat het enerzijds om de meest dierbare en kwetsbare doelgroep gaat, de zorgbehoevende jeugd. En anderzijds omdat er zo ongelooflijk veel partijen bij betrokken zijn. Het voorliggende rekenkamerrapport geeft veel handvatten om deze problematiek aan te pakken. En de fractie van Voor Winterswijk kan er ook instemmen met de prioriteitstelling zoals deze voorligt. Niet in de laatste plaats omdat onze fractie gelooft in en vertrouwen heeft in de kwaliteit van onze ambtenaren op deze portefeuille. De fractie van Voor Winterswijk hoort nog wel graag van de wethouder wat er met de niet geprioriteerde aanbevelingen, zoals mevrouw Van der Vinne van het CDA zojuist heeft benoemd, gedaan gaat worden. Wij vinden het belangrijk dat deze punten niet in de hoeveelheid verdwijnen en zullen dan ook afhankelijk van het antwoord van de wethouder de ingediende motie gaan steunen. Voor Winterswijk wil daarnaast nog graag twee punten aanstippen.

Voor Winterswijk vindt een goede samenhang en samenwerking in de jeugdzorg enorm belangrijk. Een gezin met een regisseur en dus een plan. Dit is de grootste reden voor de decentralisaties naar de gemeente. Goede samenwerking ontstaat ook als je elkaar ontmoet en elkaar kent. Gezamenlijke huisvesting is daarin ongelooflijk belangrijk en de fractie van Voor Winterswijk was dan ook erg blij met het terugdraaien van het besluit door het college om de frontoffice van de post te verplaatsen naar het gemeentekantoor. En als tweede punt, gister was opnieuw in de media dat er onder de jeugdzorgaanbieders veel financiële gelukszoekers zijn, die een kwaliteit van zorg onder de maat leveren. Wij ontvangen volgend jaar 2,2 miljoen om de problemen in de jeugdzorg op te lossen. Kan de wethouder ons verzekeren dat dit geld dan ook daadwerkelijk op de juiste plek terecht komt? En niet in de zakken van deze gelukszoekers of ergens blijven hangen in onze ambtelijke organisatie of in de stenen. En ik realiseer me dat dit misschien best een hele uitgebreide vraag is en wij zijn ook echt bereid om deze als een schriftelijke vraag nog extra aan de wethouder te doen toekomen. Dank u wel voor de aandacht.

De heer Te Selle: Oké, dank u, mevrouw Poels. En ik geef het voorzitterschap weer terug aan de burgemeester. Met de hint dat de volgende spreker mijnheer Ten Pas zal zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Excuus, er kwam iets dringends tussendoor. Op mijn briefje staat mevrouw Ten Dolle als volgende, dus die geef ik graag het woord.

Mevrouw Ten Dolle: Dank u wel, voorzitter. Het is mij om het even. Maar ik kan kort over dit stuk zijn. Daar zijn we in de commissievergadering hier al het nodige over gezegd en vragen over gesteld. En wat voor ons pal boven water staat is dat we de beste jeugdzorg willen. Dat zal bij geen enkele andere partij in deze gemeenteraad anders zijn. Uiteindelijk staat het kind centraal en de jeugd centraal. En voor D66 is zo'n rekenkameronderzoek dan ook belangrijk. De raad heeft nog steeds weinig grip op het beleid van jeugdzorg. Er zijn vele lijntjes en wij zijn geen experts, maar we moeten er wel wat van vinden. En voor ons is prioritering als het gaat om grip krijgen op de situatie, en zoals het gaat hier als raad, dan ook van belang. En het staat hoog op ons lijstje. Dan pas kunnen we ook bijsturen. Zo zijn er nog meer prioriteringen waar wij in de commissievergadering ook op hebben gehamerd die voor ons hoog staan. Al die aanbevelingen doen ertoe, om tot de beste jeugdzorg te komen. En daarom is D66 ook mede-indiener van de motie die zojuist is ingediend door het CDA. Deze motie is voor ons essentieel en wij kijken uit naar de uitwerking, mocht deze motie worden aangenomen. Dank u wel voor het woord.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Ten Dolle. Dan gaan we nu wel naar mijnheer Ten Pas.

De heer Ten Pas: Dank u wel. Ja voorzitter, het rapport bevestigt wat ons betreft, zoals er al eerder gedaan is, dat de aanpak voor jeugdhulp in Winterswijk er prima voorstaat. En ook goed denk ik om dat vanavond met elkaar vast te stellen. En wij zien het rekenkamerrapport als Partij van de Arbeid dan ook als een vervolgstap voor de doorontwikkeling en het verder versterken van de goede basis die er reeds staat. Waar we ook blij mee zijn is dat dit onderzoek ingegeven is vanuit de inhoud en niet vanuit de cijfertjes en de financiën. Nou, het rapport had maar liefst 39 aanbevelingen. En dan is het niet meer dan logisch dat we gaan prioriteren. Nou, het college stelt ons een zestal prioriteiten voor. Nou, wij kunnen ons daarin vinden en wij herkennen hierin ook ons reeds ingezette beleid. En wat dat betreft steun. Volgens mij zetten we bijvoorbeeld een goede stap met het ontwikkelen van een dashboard, wat ook onze positie als raad kan versterken. En ook de inzet op het versterken van de goede netwerken en de sterke samenwerking tussen de betrokken partners heeft onze steun. En waar we vooral heel blij mee zijn is de prioriteit op preventie. We kunnen het niet vaak genoeg zeggen, maar dat is de goede beweging met ons preventieplatform jeugd voorop. Dan over de motie.

Nou ja, ook wij dus zien het belang om ook de aanbevelingen die we nu niet oppakken in beeld te houden. Dat is wat ons betreft de kern. De toelichting van: hoe gaan we nu om met die andere aanbevelingen? Die blijft wat summier, maar mevrouw Van der Vinne lichtte dat al toe. En laat ik voorop stellen, begin dit jaar hebben we als raad zelf natuurlijk gevraagd om een prioritering. Dus dan is het ook niet meer dan logisch dat het college denk ik in het raadsvoorstel daarop ingestoken heeft en vooral kijkt van: nou, wat gaan we prioriteren? Maar het is wat ons betreft te belangrijk, zoals de vorige sprekers ook zeiden, dat we de andere aanbevelingen, nou ja, niet warmhouden. We moeten echt voorkomen dat dit in de bureaula verdwijnt. En daarvoor dient deze motie. En we hebben het echt over een belangrijk onderwerp, het gaat over onze kwetsbare jeugd, over onze kwetsbare jongeren die echt de best mogelijke ondersteuning nodig hebben. Laten we dan ook als raad onze rol pakken. En ik ben oprecht ook blij met de woorden van de collega's, zoals net ook uitgesproken. Laten we dit onderwerp vastpakken en daar is volgens mij dit rekenkamerrapport een goed uitgangspunt om met elkaar verder te werken aan de best mogelijke jeugdhulp in Winterswijk. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Ten Pas. Dan gaan we afsluitend naar mijnheer Puntman.

De heer Puntman: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Ten Pas die heeft het woord gevoerd voor GroenLinks, lijkt het zo. De aanbevelingen van de Rekenkamer die verdienen dat het vervolg ook nauwkeurig volgen. Ik wil hier verder geen langer verhaal over maken dan, ik heb deze motie mee ingediend.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Puntman. Dan gaan we naar mevrouw Van der Meulen namens WB.

Mevrouw Van der Meulen: Dank u wel, voorzitter. WB kan zich grotendeels aansluiten bij de woorden van mijnheer Ten Pas. Wij hebben er alle vertrouwen in dat het college dit goed oppakt. En voor ons is prioriteren een kwestie van welke punten begin je mee, dat was ook aanvankelijk het uitgangspunt. We hadden gezegd: die 39 aanbevelingen, dat zou maken dat je gewoon heel versnipperd bezig gaat. Pak er nou gewoon een paar uit waar je mee begint en dat wil voor WB niet zeggen dat je dan alle andere aanbevelingen gewoon maar in de la smijt. Dat zouden wij enorm kort door de bocht vinden en daarom hebben wij gezegd: nou, wij steunen in principe wel het plan, maar niet de motie van het CDA. Omdat wij alle vertrouwen erin hebben dat de wethouder het gewoon goed oppakt en zoals wij bedoeld hebben in de ogen van WB. Dus wij zij blij met deze aanpak, maar we kijken ook uit naar het antwoord van de wethouder hoe zij hier tegenaan kijken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van der Meulen. En hoe de wethouder ertegenaan kijkt gaan wij nu horen van wethouder Schepers.

Mevrouw Schepers: Dank u wel, voorzitter. Allereerst zou ik willen zeggen: de fracties die net in hebben gesproken, dank. Want uit uw woorden spreekt ook grote betrokkenheid tot de inrichting en organisatie van onze jeugdzorg en dat doen we natuurlijk allemaal voor onze kinderen. Ik waardeer uw inbreng dus ten zeerste. Ik heb niet heel veel vragen gehad, dus met name ging het een vraag van Voor Winterswijk over de financiële gelukszoekers. Ja kijk, wij zijn met een heel inkoopproces bezig en een van de doelen is juist om geen zorgcowboys binnen te halen. Helemaal voorkomen kan je dat nooit, want ook die zorgcowboys waar iedereen het altijd over heeft voldoen vaak aan de voorkant gewoon aan de eisen die je in de wet stelt aan het bieden van jeugdzorg. Dat wil niet zeggen dat die allemaal goed bezig zijn. Dus wij zijn daar continu naar aan het kijken. Hoeveel winsten maken ze en loopt dat uit de hand? Dus dat is de manier waarop we dat doen en dat doen we met onze contractmanagers, het CLM. En dat gebeurt ook regionaal en er zijn echt wel

zorgaanbieders die daar uit zijn gepikt omdat ze niet voldoen aan de kwaliteit die wij stellen. Die 2,2 miljoen, ja weet je, voorzitter, de jeugdzorg is een open einde regeling. Alle jeugdzorg die geleverd moet worden waar kinderen recht op hebben, die wordt betaald. En dan heb ik niet per sé die 2,2 miljoen voor nodig, daar heb ik veel meer als dat bedrag voor nodig. En zoals u weet ...

De voorzitter: Interruptie van mevrouw Poels.

Mevrouw Poels: Dank u wel, voorzitter. Mijn i'tje ging nog over even over het vorige stuk van de wethouder. Zou het dan nog een idee zijn om de aanbestedende partijen gewoon wat duidelijker hun producten te laten omschrijven en aan te geven van wat ze dan aan kwaliteit leveren, voor bepaalde doelgroepen.

De voorzitter: De wethouder.

Mevrouw Schepers: Ja, voorzitter, zoals de raad al weet, want daar zijn ze over geïnformeerd, loopt de aanbesteding al. En kwaliteit is een van de dingen die, eigenlijk het belangrijkste ding, waar we mee van start zijn gegaan. Dus kwaliteit is voor ons het belangrijkste. En daarover zijn we al in gesprek geweest met alle zorgaanbieders die hebben meegedaan in de aanbesteding. Ik kan niet heel veel doorgaan op die aanbesteding, want daarin ligt een contactverbod en ik mag er ook niet over spreken, dus dat doe ik dan ook liever niet nu. Dan de motie. Ja, het rekenkamerrapport, mijnheer Ten Pas refereerde daar al aan en volgens mij nog meer van u, bevat een groot aantal aanbevelingen. Het is echt godsonmogelijk om al die punten tegelijk op te pakken. Maar ik heb u wel toegezegd van die aanbevelingen scherp en helder niet in een la te laten verdwijnen, maar wel op de bril te houden. En dat zeg ik u nu nogmaals toe, dat heb ik in de commissie volgens mij ook al gedaan, dat doe ik nu nogmaals. Het werken echter met twee agenda's, want dat is eigenlijk wat u in de motie voorstelt, is niet wat wij ambiëren. Want volgens mij komt dat niet ten goede aan de duidelijkheid en de overzichtelijkheid naar u als raad. Maar ook niet voor onze eigen organisatie. Twee agenda's is gewoon niet werkbaar. Ik wil wel graag met u in overleg hoe we die punten zo scherp en zo helder mogelijk op de bril kunnen houden, zodat het voor u een helder en duidelijk verhaal blijft, maar ook voor de organisatie een werkbaar verhaal. Als ik ze nu allemaal moet oppakken, maar dat suggereert u ook niet, dan heb ik ook echt extra ambtelijke capaciteit nodig. Want het zijn er zoveel, die kunnen we echt niet oppakken met de huidige ambtelijke capaciteit. Maar ik ga graag daarover in overleg. U vraagt ook om een eenvoudige agenda en dat is vaak lastig. Want de punten, en u kent de 39 aanbevelingen, zijn vaak geen concrete acties. Dat zijn uitgebreide agendapunten die vaak niet eenvoudig in een agenda te plaatsen zijn. En daarmee kom ik ook op die laatste bullet, aanbevelingen om mee te nemen in de hervormingsagenda sociaal domein. Ja, dat is wel iets waar ik naar zou willen kijken, want die is nog in ontwikkeling. Dus daar kunnen wij nog punten in opnemen. Maar vooralsnog pakken we eerst de zes punten op die nu aan uw raad voorliggen en kijken we daarna ook naar andere punten. Want u geeft zelf ook al aan, die zijn hartstikke belangrijk, te belangrijk om in de la te laten verdwijnen.

De voorzitter: Er is een interruptie van mevrouw Van der Vinne.

Mevrouw Van der Vinne: Dank u wel, voorzitter. Begrijp ik het goed dat u eigenlijk aangeeft dat u die eenvoudige agenda zou willen opnemen in de hervormingsagenda? Dat u een agenda wil maken. Dus het gedeelte eenvoudige agenda opnemen in de hervormingsagenda.

Mevrouw Schepers: Ja, ik zou willen voorstellen deze zes prioriteiten die nu voorliggen sowieso uit te werken. Maar daarvoor liggen ze ook nu voor. En het voorstel is dan om alleen de onderwerpen voor

2022 dus toe te voegen aan die hervormingsagenda. En de overige agendapunten in ieder geval in die agenda op te nemen, maar zonder daar per sé nu al een datum aan te plakken. Omdat het voor ons vrij moeilijk is om dat nu al in de tijd weg te zetten. En met die hervormingsagenda in de hand kunnen we natuurlijk, en daar wil ik graag met u in overleg, in een politiek forum of in de werkgroep sociaal domein of in een andere sessie die u als raad zou willen terugkomen, zodat die punten ook helder op de bril blijven en ook elke keer in die bijeenkomst dan terug kan komen. Zo verdwijnt het niet in een la en blijft het altijd voorop, ook als er straks een nieuwe raad zit.

De voorzitter: Mevrouw Van der Vinne.

Mevrouw Van der Vinne: Ja, dus dan uw voorstel, als ik het goed hoor, is om in de hervormingsagenda de zes prioriteiten op te nemen en daarnaast ook de eerste aanbevelingen die daarna worden opgenomen, uitgewerkt worden. Met een tijdsplanning, geeft u aan. En daarnaast wat er dan nog overblijft aan aanbevelingen vult u wel aan, maar nog niet met een tijdsplanning.

Mevrouw Schepers: Inderdaad, u zegt het correct. Een aantal van die punten zijn al in behandeling, dat heeft u ook kunnen zien in de stukken die erbij liggen, dus die kan je daarin opnemen. De overige punten die nog niet in behandeling zijn genomen of die een lagere prioriteit hebben gekregen, die zou ik in eerste instantie zonder tijdsplanning willen toevoegen aan die hervormingsagenda. Zodat ze helder op de bril blijven en in een later stadium opgevoerd kunnen worden, als we andere punten zeg maar afgehandeld hebben. Dan blijft het in ieder geval werkbaar en duidelijk en overzichtelijk.

De voorzitter: Mevrouw Van der Vinne.

Mevrouw Van der Vinne: Oké, dan denk ik dat ik u goed begrijp. En als u daar dan een vervolgpprocedure dan aan vast in de eerste keer dat u daarmee terugkomt een tijd aangeeft hoe er dan weer verder wordt gegaan met de aanbestedingen die nog over zijn, dan denk ik dat de motie kan blijven staan maar dat we alleen de agenda moeten opnemen in de hervormingsagenda. Kunt u er dan mee akkoord gaan, met de motie?

De voorzitter: De wethouder.

Mevrouw Schepers: Ja, over de andere drie bullet heb ik al toezeggingen gedaan in de commissie en die blijven gewoon staan. Dus dan laat ik de motie verder aan de raad. Als die derde bullet eruit gaat, met de toezegging die ik daarbij heb gedaan natuurlijk.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Ten Pas heeft ook een interruptie.

De heer Ten Pas: Ja, dank. De wethouder geeft aan van: allerlei agenda's naast elkaar, dat is allemaal niet heel handig. Nou, dat klinkt mij ook wel logisch in de oren. Ze deed ook de suggestie van: misschien een keer naar een politiek forum of een andere plek. Ik wou even aangeven dat ik dat wel een mooie uitnodiging vond. We gaan natuurlijk zelf over onze politieke fora, maar volgens mij is dat ook een mooi moment om ook als raad eens een keer wat dieper erop in te gaan. Want kijk, als wij alleen die agenda ter informatie krijgen, dan lezen we dat. Maar het zou natuurlijk mooi zijn, juist omdat het best wel complex is en het gaat over echt belangrijke dingen, dat het mooi zou zijn om straks als die agenda er bijvoorbeeld ligt in een forum daar eens op door te praten of op een andere manier. Met het ondersteuningsteam bijvoorbeeld, met de mensen uit het veld. Dus dat nog even op de reactie op de suggestie die de wethouder deed. En verder, nou ja, volg ik ook wel mevrouw Van der Vinne nog even. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Nou wethouder, volgens mij bent u duidelijk geweest over de motie en er is wat gezegd over dat derde punt. Ik kan me voorstellen dat er nog even behoefte is om te schorsen. Ik schors voor vijf minuten. Tien minuten. Ik kijk even naar mevrouw Van der Vinne. Vijf? Tien. We schorsen voor tien minuten. Volgens mij, ja, iedereen is weer terug in de vergadering. En ik geef het woord aan mevrouw Van der Vinne om te kijken wat de schorsing heeft opgeleverd.

Mevrouw Van der Vinne: Ja, dank u wel, voorzitter. De tijd was iets te kort om nog de andere fracties te vragen of zij met het volgende voorstel in kunnen stemmen over de motie, of de mede-indieners. Dus dat hoop ik op deze manier te doen en misschien met een knik dat het goedkomt. Wij hebben gedacht de derde bullet eruit te halen, zoals de wethouder aangaf. En we hechten er wel aan dat we de motie in stemming brengen, gezien het belang van het onderwerp. Dus ik hoop dat de mede-indieners hier dan toch mee in kunnen stemmen, met het voorstel om de motie in stemming te brengen exclusief de derde bullet.

De voorzitter: ik zie allemaal knikkende gezichten. Mevrouw Poels wil nog wat zeggen.

Mevrouw Poels: Dank u wel, voorzitter. In mijn betoog had ik aangegeven dat wij ook de andere punten uit het rapport belangrijk vinden. Maar we zijn voldoende gerustgesteld door de wethouder dat ze dat onder controle houdt. En bovendien zijn wij zelf ook onderdeel van projectgroep sociaal domein, dus wij zijn daarmee voldoende gerustgesteld en wij zullen niet meestemmen met de motie.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Maar ik kijk even nog naar de andere indieners waren volgens mij akkoord met het voorstel van mevrouw Van der Vinne om de derde bullet er uit te halen. Mevrouw Van der Meulen wil nog iets zeggen.

Mevrouw Van der Meulen: Ja voorzitter, dank u wel. Ja, WB blijft bij het standpunt dat wij voldoende...

De voorzitter: Voordat we nu alle stemmen, we waren volgens mij nog bij het punt van mevrouw Van der Vinne of de derde bullet geschrapt kan worden. Daar zijn we dan volgens mij nu uit. Dat klopt, dan is het derde punt geschrapt. En dan is het in ieder geval duidelijk, dan kan u nu reageren op de motie zoals die dan voorligt. Mevrouw Van der Meulen.

Mevrouw Van der Meulen: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, voor ons maakt het niet veel uit. Wij blijven bij ons standpunt dat we voldoende vertrouwen hebben in de toezeggingen van de wethouder en de motie daarmee overbodig vinden. Dus wij zullen daar niet voor stemmen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Van der Vinne.

Mevrouw Van der Vinne: Ja, dan wou ik graag nog eventjes aangeven dat wij het voorstel van de wethouder omarmen om dan in de eerste helft van 2022 een politiek forum te organiseren. Ik wou nog even een toezegging van de wethouder daarop. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even of de wethouder die vraag met ja kan beantwoorden.

Mevrouw Schepers: Dat kan ze, voorzitter. Ja, is goed.

De voorzitter: Dat is dan toegezegd. En dan gaan we naar mijnheer Puntman.

De heer Puntman: Ja, ik vind het goed om de derde bullet eruit te halen. Ik vind het voor de zuiverheid wel goed om de motie te blijven steunen, zodat het signaal blijft doorgaan. Maar ik ben wel tevreden met het overleg met de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel. Alles gezegd hebbende kijk ik even of er nog behoefte is aan een tweede termijn. Mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Ja, voorzitter, dank u wel. Ja, wij hebben ook even gekeken naar het beraad, tenminste wat de wethouder zegt. En eigenlijk ook met wat al toegezegd is en nu het punt eruit gaat denken wij ook dat in die zin de motie overbodig is. En in het kader van een toezegging is sterker dan een motie hoeven wij de motie niet te steunen.

De voorzitter: Dus ik begrijp dat u daarmee geen mede-indiener meer bent. Mijnheer Te Gronde?

De heer Te Gronde: Dat is correct, ja.

De voorzitter: Ja, dan halen we u van de motie af. Dat gezegd hebbende denk ik, is er behoefte aan een tweede termijn? Dat is niet aan de orde. Dan kunnen we volgens mij overgaan tot stemming. Is er behoefte aan stemverklaringen? Dat is niet het geval. Dan beginnen we, er is behoefte denk ik aan stemming. Dat is het geval. Dan begin ik met mijnheer Van Beek.

De heer Van Beek: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Ten Dolle.

Mevrouw Ten Dolle: Voor.

De voorzitter: Mijnheer Elferdink.

De heer Elferdink: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Elsinghorst.

Mevrouw Elsinghorst: Voor.

De voorzitter: Mijnheer Te Gronde.

De heer Te Gronde: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Van Harten.

Mevrouw Van Harten: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer Jonker.

De heer Jonker: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Linden.

Mevrouw Van der Linden: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Meulen.

Mevrouw Van der Meulen: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Oonk.

Mevrouw Oonk: Tegen.

De voorzitter: Mijnheer Ten Pas.

De heer Ten Pas: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Poels.

Mevrouw Poels: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Prinsen.

Mevrouw Prinsen: Voor.

De voorzitter: Mijnheer Puntman.

De heer Puntman: Voor.

De voorzitter: Mijnheer De Roos.

De heer De Roos: Voor.

De voorzitter: De heer Te Selle.

De heer Te Selle: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Vinne.

Mevrouw Van der Vinne: Voor.

De voorzitter: Mijnheer Voogt.

De heer Voogt: Voor.

De voorzitter: Mijnheer Vuijk.

De heer Vuijk: Voor.

De voorzitter: Mijnheer Wassink.

De heer Wassink: Voor.

De voorzitter: Mijnheer Zuiderveld.

De heer Zuiderveld: Voor.

De voorzitter: 12 voor, negen tegen. De motie is aangenomen. Daarmee gaan we over naar het voorstel zelve. Is er behoefte aan stemming? Dat is niet het geval. Dan is het voorstel aangenomen.

Sluiting

De voorzitter: En daarmee gaan wij over naar de sluiting van deze vergadering. Het was voor mij na 3,5 week vakantie mijn eerste werkdag en ik kan u zeggen: ik had mij geen beter begin kunnen wensen dan het afsluiten met deze raadsvergadering. Maar ik besef me daarbij ook dat Winterswijk en Nederland voor zware tijden staan. En ik denk dat wij speciaal ook even voor alle mensen die op allerlei plekken in Winterswijk in de frontlinie staan, en we lezen allemaal het journaal, de komende weken voor hun kiezen zullen gaan krijgen. Overal in Winterswijk zien we ook verharding, een tweespalt tussen gevaccineerden, niet-gevaccineerden. Op visites gaat het over: ben je voor 2G, 3G, 1G? En ook onze winkeliers en onze horeca krijgt volgens mij een tijd voor de boeg die het niet makkelijk maakt. Dus ik roep u allemaal via u denk ik allemaal op om vooral ook lokaal te blijven kopen, om ook de komende tijd weer zoals we dat vorig jaar ook deden aan onze horeca te denken. En vooral in deze tijd van verharding en tweespalt, weest u alstublieft een beetje lief voor elkaar. En daarmee zou ik deze raadsvergadering willen sluiten. Dan wens ik u allemaal nog een hele fijne avond en zien we elkaar terug ergens eind december. De vergadering is gesloten en bij de volgende vergadering hebben we dan ook weer een hamer. Ik sluit deze vergadering.